aliquã domũ vel emat filũ vt faciat retia. ⁊ idem in ſili. vt habet᷑ in. d. c. nunq̃z. nã ſᵐ do. An. tales nõ dicũtur mercatores vel negociatores ſʒ poti us artifices ſtricto ſumpto vocabulo ⁊ ſic nego ciari ꝓprie dicit᷑ in ꝯmercijs. j. de v. ſig. c. forꝰ. §. negociũ.

¶ De cohabitatiõe clericoꝝ ⁊ mulieꝝ Rica.

¶ Quia mulieꝝ ꝯſortia reddũt vitã clericoꝝ de incõtinẽtia ſuſpectã. Ideo poſt p̄cedentẽ Ricã merito ſbijcit᷑ hec Rica.

INhibẽdum

Sacerdos mulieres q̃s etiã an tiq canones ꝑmittũt ſi ſuſpecte ſũt retinere nõ debet. vl' clarius ſic. Clericꝰ nõ debet retinere in domo mulierẽ ſuſpectã de incõtinẽtia etiã ſi ſit mr̃ vel alia ꝯſan guinea. h. d. Et hʒ q̃tuor dicta. p̄ ponit q̄ nullus clericꝰ debet tenẽ ext̃neã. 2ᵒ. q̄ nec ꝯſanguineã. 3ᵒ. q̄ ꝯſanguinee indigẽti ex hoſpitiũ ſuũ põt ꝓui dere. 4ᵒ. q̄ nulla fẽia tanq̃z miniſtra in eccleſijs clericis miſceat᷑. 2ᵃ ibi ſʒ neq̃z. 3ᵃ ibi ſed ſi. 4ᵃ ibi ꝓhibendũ. ¶ Nõ p̄ abſtinẽdũ ab eo q̄ põt eſſe cã mali. ¶ Itẽ nõ q̄ clericus licite ꝓuidet ꝯſan guineis etiã de bonis ecclie qd̄ intellige vt. j. ſbij ciã cũ glo. ¶ Itẽ nõ regulã gñalẽ q̄ nullã femi nã põt clericꝰ tenẽ in domo ex q̃ poſſit oriri ſu ſpitio incõtinẽtie. ¶ In glo. ij. ibi intellige de ſu ſpectis ⁊ h̃ cõiter placet doc. h̃. ſʒ tũc op. nã ſᵐ h̃ nõ erit dñ̃a inter ꝯſanguineas ⁊ ext̃neas nã ſi ext̃ nee nõ ſunt ſuſpecte poſſũt teneri in domo. vt in. c. a nobis. j. e. So. dicerẽ ſic q̄ ꝯſanguineas iu uenes al's nõ ſuſpectas põt clericꝰ bone fame in domo tenẽ ſʒ ext̃neas iuuenes nullo mõ põt te nẽ q̃tũcunq̃z ſint bone fame q2 talis ꝯmixtio ẽ ꝑiculoſa. nõ ſic cũ ꝯſanguinea ⁊ h̃ ſentit glo. in. c. volumꝰ. lxxx. di. ⁊ vide qd̄ le. ⁊ nõ. in. c. cũ oibus ea. di. licet do. An. h̃ videat᷑ reqrere int᷑ ꝯſangui neas vt alit᷑ ſit ſenex ſʒ nõ placet q2 tunc ceſſaret ſuſpitio incõtinẽtie ⁊ nullibi illud ꝓbat᷑. Itẽ itel lige q̄ nõ ſit tal' ꝯſanguinea q̃ habeat ſecũ pediſ ſequã q2 licet nõ ſit ſuſpitio cũ mr̃e vl' ſorore po teſt dubitari de pediſſeqꝰ vt h̃ in tex. ¶ Itẽ in telligo qñ clericꝰ habitat ſolꝰ i domo. ſi enĩ viue ret cũ alijs clericis nõ debet tenẽ mr̃eʒ q2 licʒ ip ſe ſit bõe fame tñ orit᷑ ſuſpitio reſpectu alioꝝ cle ricoꝝ. vt nõ. in. d. c. volumꝰ. Sʒ dubitat᷑ de epi ſcopo nũqd poſſet ſecũ habẽ mr̃eʒ ſeu aliam nõ ſuſpectã. ⁊ dic do. An. h̃ q̄ nõ. alle. glo. in. c. legit᷑. lxxxi. di. ſʒ illa glo. mouet᷑ p tex. iuris ciuilis. in auc̃. nullã. C. de epi. ⁊ cle. Sʒ ego dico oppoᵐ ⁊ allego tex. exp̄ſſuʒ in. c. inẽdixit. xxxij. di. nã i ca nonibꝰ nullibi ꝓbat᷑ ꝯrĩũ imo vr̃ ꝑmiſſũ. vt. d. c. inẽdixit. nec ẽ ſtandũ legi ciuili exq̃ canõ innuit oppoſitũ. fateor q̄ pᵐ ẽ honeſtiꝰ maxime ꝓp̃t ali os clericos cũ ep̃o morãtes. Et in fi. glo. vide ſi milẽ glo. in. d. c. cũ oĩbus. ⁊ dic q̄ int᷑ q̃rtũ gdũʒ int᷑ aſcẽdentes ſᵐ ꝯditiõeʒ nr̃i tp̃is nõ põt eẽ in cõtinẽtie ſuſpitio q2 aſcẽdẽs eſſet decrepitꝰ. In glo. pe. ad fi. nõ glo. q̄ clericꝰ potiꝰ ꝯſangui neis q̃z alijs debet ſbuenire de rebꝰ eccliẽ nã te net᷑ qs diligẽ magis ꝯſanguineũ q̃z ext̃neũ ⁊ in elemoſyna faciẽda ẽ dare gradũ vt p̄ ſibi q̃z ſu is ⁊ p̄ ſuis q̃z ext̃neis ⁊ p̄ extraneis notis q̃z igno tis ⁊c̃. vide pulchꝝ tex. in. c. non ſat]. lxxxvi. di. ⁊ tex. cũ glo. in. c. geſcamꝰ. xlij. di. Sʒ ꝯ hanc glo. facit tex. in. c. ꝑuenit. i. q. iij. vbi dr̃ q̄ grauiꝰ pec catũ ꝯmittit ꝑlatꝰ dãdo ꝯſanguineis q̃z ext̃neis. Sʒ itelligo tex. illũ q̄ grauiꝰ peccatũ p̄ſumpti ue q2 p̄ſumit᷑ largis dare ꝯſanguineis q̃z ext̃neis ⁊ ſine aliq̃ mẽſura. Itẽ loquit᷑ qñ vult eos dita re ⁊ nõ ſbuenire tanq̃z alijs indigẽtibꝰ nã amo re ſanguinis carnalis ſpoliat eccliam. ⁊ vide qd̄ ibi nõ. in glo. Itẽ vide ad p̄dicta ho. tex. cũ glo. in. c. oĩno. xxxi. di. vbi dr̃ q̄ ꝓpriã vxorẽ ⁊ filios ſuſtinẽ debet de bonis ecclie. loqtur tñ de cõiu ge ⁊ filijs añ clericatũ habit]. Sʒ ego puto idẽ eẽ in filijs habitis ꝑ illicitũ coitũʒ nã licet clericꝰ male fecerit tñ exq̃ ſũt geniti nõ ſunt ꝑdẽdi ſed eis tanq̃z paupibꝰ ſubueniẽdũ. ꝓ h̃. c. cũ habẽt. ⁊ qd̄ ibi nõ. j. de eo q duxit. in ma. quã pol. ¶ Et ex oĩbus p̄dictis nõ. ho. ar. ad. q. q̃tidianã. Nũqd deputatꝰ executor ad diſtribuẽdũ certa bõa pau peribꝰ poſſit diſtribuere int᷑ ſuos ꝯſanguineos paupes. et vr̃ h̃ tex. cũ p̄dictis q̄ ſic nã clericus ẽ executor. ⁊ debet diſtribuere ſupflua int᷑ pau peres. xvi. q. i. c. fi. ⁊ tñ põt diſtribuere int᷑ cõſan guineos ꝓpos. vt patet h̃ ⁊ ex p̄dictis faciat qd̄ nõ. in. l. ſi mãdauero. ff. mandati.

SIquiſquã

Excõicat᷑ cle ricꝰ q a ſuſpe ctaꝝ mulieꝝ collogo nõ deſiſtit vel eo rũ ꝯſortio. h. d. ¶ Nõ q̄ appellatiõe ſacerdot]. venit p̄ſb̃r itẽ diaconꝰ ⁊ ſbdiaconꝰ ⁊ intellige lar ge ſumpto vocabulo. nã oẽs iſti large poſſũt di ci ſacerdotes q̃ſi deo ſacrati. ꝑ q̃ fac̃ qd̄ nõ. xxxij di. in ſũma. ⁊ vide tex. in. c. i. xv. q. v. vbi diaconꝰ appellat᷑ ſacerdos. ⁊ tene mẽti in h̃ iſtũ tex. nam potes ex eo facẽ hãc regulã q̄ in mã fauorabili appellatiõe ſacerdot᷑ ꝯp̄hendũtur oẽs q̃ ſunt in ſacris ordinibꝰ ſʒ q2 mã erat h̃ odioſa idẽ forte ꝓ pter h̃ voluit exp̄mere q2 al's nõ fuiſſent ꝯp̄hen ſi ⁊ ſic potes elicẽ regulã in oppoſituʒ q̄ in mã odioſa vbi nihil aliud exp̄mit᷑ appellatiõe ſacer dotis venit tñ preſb̃r ⁊ ethimologiã ſacerdotis ⁊ p̄ſbyteri vide xxi. di. cleros. ¶ Nõ 2ᵒ. modũ ꝓcedẽdi ꝯ clericos fornicarios palã non ꝯcubi narios vt moueãt᷑ vt h̃ dr̃. ¶ 3ᵒ. nõ hoᵐ dictũ ex tex. q̄ ſuſpitio p̄cedẽs ⁊ admoniꝰ ſequẽs cui nõ paret᷑ lʒ iducãt p̄ſũptionẽ magnã ꝯ iobediẽtes nõ tñ ꝓbant delictũ vñ debet ꝯ talẽ tpari ſñia vt nõ imponat᷑ pena nãlis delicti nã ſi ex ſuſpitiõe p̄cedẽti ⁊ ex ſp̄reta monitõe iſti clerici haberẽt᷑ ꝓ ꝯuictis nõ ſolũ excõicarent᷑ ſʒ grauiꝰ ꝯ eos ꝓ cederet᷑ vt in. c. ſicut. ⁊. c. ſi autẽ. j. eo. Et ex h̃ in fero q̄ auc̃. ſi qs ei. C. de adul. ponat caſũ ſpecia lẽ. nã ibi dr̃ q̄ ſi habẽs ſuſpitionẽ ꝯ aliquẽ de ad ulterio cũ vxore eideʒ corã teſtibꝰ monitionem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fecerit ⁊ poſtmodũ ꝯpetit cũ ꝯfabulari cũ vxo-
re põtilliũ ipune occidẽ ⁊ ſic ſuſpitio ꝓcedẽs cuꝫ
admonitiõe ſpreta iducũt ꝓbatiõeꝫ delicti. ſꝫ vt
dixi nõ puto caſũ illi⁹ auc. extẽdendũ. nõ eni po
nuit lex aliꝰ ꝯpeſcẽ iuſtũ doloreꝫ mariti. facit. c. ſi
vo. j. de ſen. exc. vide ad ꝑdicta Inno. in. c. q̄ꝛ ve
riſiꝰ. ſ. de ꝑſump. vbi nõ. dicꝰ ꝙ vbi iudex proce
dit ex ꝑſũptiõe debet multũ tẽperare ſniam ſuã
vt modice vel raro penã inferat. ar. c. afferte. eo.
ti. facit. l. ſciãt. C. de ꝓba. canonizata. ij. q. ix. ſciãt
qḋ nõ. nã poſſet tex. iſte adduci in ꝯtriũ itelligen
do etiã ꝙ iſta ſit pena delicti. ar. c. ſe. ſꝫ ꝑm dictuꝫ
mihi pl⁹ placet. ¶ Ultio nõ mulier deliquẽs cũ
clerico ſbijcit foro eccliaſtico. vñ põt ꝑ iudicem
eccliaſticũ puniri q̄ꝛ cõmittit q̄ſi ſacrilegiũ. vide
bo. tex. cũ glo. in. c. eos. xxxij. di. ⁊. c. virginibus.
xxvij. q. i. ¶ In glo. i. ibi inferiores h̄ limita pro
ut dixi in ꝑ nõ. ⁊ nõ bñ ſi. glo. ꝙ appellatiõe cleri
coꝝ ꝯꝑbenduntꝰ ſupiores. i. ꝯſtituti in ſacris ⁊ i
dignitatibus. nã. c. de ꝑſona qḋ alle. põt adduci
mõ ꝑdicto ſꝫ vide ꝯtriã glo. in. c. lr̄as. de fi. ꝑſby.
q̄ nõ. dicꝰ ꝙ ſi papa diſpeſauit cũ illegitio vt poſ-
ſit effici cleric⁹ debet intelligi vt poſſit ꝓmoueri
ad minores ordines nõ ad maiores ꝓpter mãm
odioſaꝫ. ⁊ iõ dic vt dixi. ſ. ſup Rica de vi. ⁊ bo.
cle. ꝙ i mã larga appellatõe clericoꝝ veniũt om
nes clerici in q̄cunq̄ꝫ dignitate ⁊ ordie ſint ꝯſti-
tuti. ſec⁹ in mã ſtricta qḋ nõ. In glo. fi. in fi. ibi in
ſuiture redigaꝰ h̄ dictũ nõ ꝓcedit idiſtincte ſꝫ h̄
pena ſuitutis imponiꝰ cũ femia de facto fuit du
cta a clerico in vxorẽ. nã q̄ꝛ fuit maior ꝑſumptio
maior iponiꝰ vindicta vñ tã ipſa quã filij ex tali
ꝑſũpto mr̄imonio geniti rediguntꝰ in ſuiturẽ ec
cleſie. ⁊ ſic cõiꝰ intelligiꝰ. c. cũ multe. xv. q. fi. licet
eccl̄ia ꝑdiderit h̄ ius q̄ꝛ nõ fuit eo vſa vt dicꝰ glo.
in. d. c. cũ multe. ſed tu potes dicẽ ꝙ cũ nõ ſit me
moria ſaltẽ apud nos ꝙ ꝯſtitut⁹ in ſacris duxe-
rit vxorẽ nõ poſſum⁹ dicẽ ꝙ illud ius ſit ſblatũ
cũ caſus nõ acciderit. ꝓ h̄ qḋ nõ. Cy. in. l. ij. C. q̄
ſit lon. ꝯſue. Jo. an. in. c. Johãnes. j. ti. ꝓxi. ſꝫ ſi
in aliq̄ loco accidiſſet iſte caſ⁹ ⁊ eccl̄ia nõ curaſſꝫ
illos in ſuituteꝫ redigẽ poſſet ꝓcedẽ dictũ illius
glo. nec extẽderẽ ꝯſuetudinẽ ſeu ꝑſcriptiõeꝫ de
loco ad locũ. ꝓ h̄ qḋ nõ. Inno. c. fi. de offi. archi.
Iſta ḡ mulier de q̄ in tex. cogeꝰ agere pniaꝫ ꝑm
Inno. ⁊ põt ꝯcludi ꝑm Hoſti. ꝙ cũ iura varie in
h̄ loquuntꝰ erit i arbitrio iudic̄l. quã penã debe-
at iponere. ⁊ nõ bñ h̄ dictũ Hoſti. q̄ꝛ q̄ñcunq̄ꝫ iu
ra varias penas iponũt optio daꝰ iudici. ¶ Itẽ
nõ glo. xxi. q. ij. in ſũma. xxxiiij. di. ſr̄uitat̄l. quas
nõ. ipoſita tñ vna pena nõ põt iudex ad aliã tñſ
ire. l. ꝑtor edixit. ⁊ quod ibi nõ. ff. de iniur̄l. facit
qḋ nõ. Bar. in. l. i. ff. vi. bo. rap.

Clericos

Nõ debet ꝑla
tus clericũ co-
gẽ ad ꝯcubinã abiurãdã ſꝫ eã nolentẽ
dimittere põt excõicare. h. d. hꝫ tria dicta. 2m ibi
veꝝ. 3m ibi ⁊ ſi q. ¶ Nõ ꝑ modũ ꝓcedẽdi ꝯ cle-
ricos publice ꝯcubinarios. non eni debẽt ꝯpelli
ad abiurandũ ꝯcubinas h̄ ẽ ad renũciãdũ cũ iu
ramẽto de nõ redeũdo q̄ꝛ de facili poſſꝫ ſeq̄ ꝑiu
riũ cũ duꝝ ſit aſſueta relinq̄re. xxxiiij. di. q̄ruidã.
xxij. q. vi. §. fi. ¶ Et ex h̄ ⁊ ex tex. nõ nunq̄ꝫ iu-
ramẽtũ deferendũ illi ꝯ quẽ vehemẽter ꝑſumiꝰ
de trãſgreſſiõe imo deferẽs peccat q̄ꝛ ẽ cã interi
tus aĩe illi⁹. vide pulchꝝ tex. cũ glo. xxij. q. v. ille
qḋ eſt ꝯ eos q̄ in iudicio dicũt iuret aduerſari⁹
⁊ bibat ſibi h̄ iuramẽtũ ⁊ vehemẽter ꝑſumiꝰ de
trãſgreſſiõe. Itẽ ex h̄ eẽt ꝓuidẽdũ vt pluries di
xi ꝙ ſcholares nõ iurarẽt obedire rectori q̄ꝛ de
facili trãſgrediuntꝰ iuramẽtũ ⁊ icurrũt ꝑiuriũ ſꝫ
etiã ꝓuidẽdũ de pẽa ꝯ iobediẽtes. ſicꝰ fac h̄ papa
2⁹. nõ iudicẽ debẽ incipe a ſuſpẽſiõe ⁊ interdicto ⁊
demũ venire ad excõicatõeꝫ. qḋ eſt ꝯ ꝑlatos no-
ſtri tẽporis q̄ imediate ꝑ q̄libet cã fulminant ex
cõicatiõeꝫ ⁊ ex frequẽtia duciꝰ in ꝯtemptũ. nã i
eccl̄iã nulla ẽ pena excõicatione maior. xxiiij. q.
iij. corripiant. ¶ 3⁹. nõ ibi in aliquos eoꝝ. ꝙ vbi
multi ſũt ꝯcubinarij nõ debet iudex oẽs ſuſpen
dẽ ſeu excõicare ſꝫ incipe a ꝑncipalioriꝰ vt alij
eoꝝ exẽplo ꝑterriti arceãꝰ. ꝓ h̄. j. de cle. ex. mi. i
c. latores. quẽ tex. vide. ¶ Ultio nõ ibi ſniaꝫ ꝑ
petuã ⁊c. ꝙ excõicatio põt eſſe ꝑpetua. ex q̄ infe-
ro ꝙ licet excõicat⁹ nõ corrigat ſe nõ tñ teneꝰ iu
dex illũ abſoluẽ ſꝫ ſi efficereꝰ deterior nec poſſꝫ
aliꝰ corrigi tũc debet eũ abſoluere. vt nõ. Jo. an.
poſt. bea. Tho. in. c. i. de ſen. exc̄l. li. vi. ⁊ hoc nõ.
Additio. ⁊ de h̄ dic vt habeꝰ ꝑle ꝑ ipſũmet in. c
ab excõicato. de Rep. in fi. ⁊ in. c. veniẽs. el. ij. de
teſti. in fi. ¶ In glo. in v̄. ꝑpetuã. ibi donec reſi
piſcãt. nõ glo. ⁊ ꝑm eã intellige oĩa iura loquẽtia
de ꝑpetua excõicatiõe. nã excõicatio debet eſſe
medicia ⁊ nõ debet inferre mortẽ ꝑpetuã. ij. q. i.
multi. ⁊. c. cũ medicinalis. de ſen. exc̄l. li. vi. ⁊ facit
c. ex lr̄is. de ꝯſti. ⁊ glo. in. c. ad reꝑmẽdã. de off.
or. ⁊ dꝰ h̄ ꝑpetua ꝑm Inn. q̄ꝛ ꝓferꝰ ſine ꝑfinitiõe
tẽpor̄l. vñ dꝰ ꝑpetua aptitudĩe q̄ꝛ poterit eẽ ꝑpe
tua dũ vixerit ſi ſe nõ correxit. vel põt expõi ꝑm
eũ ꝙ debꝫ iſte depõi ab officio ſeu ꝑuari bñficio
⁊ ſic ꝑpetuo poniꝰ ex cõione clericoꝝ ſeu bñficij
nã excõicatio ſonat in ſepatiõeꝫ. ꝑ⁹ tñ expoſitio
ẽ magis ꝯſona lr̄e.

Sicut ad extir

pãda
Si clerici moniti ꝯcubinas non dimit
tũt ſuſpẽduntꝰ a bñficijs ⁊ ſi ſe nõ corrigũt depo
nuntꝰ. h. d. hꝫ tria dicta q̄ patẽt in tex. ibi ſi vo.
Nõ ꝑ ar. ꝙ clerici i minorib⁹ nõ coguntꝰ ꝑ eccle
ſiã ad ꝯcubinas dimittẽdas ſꝫ h̄ ar. nõ ꝓcedit ⁊
ẽ tex. ꝯ in. c. ſi autẽ. j. eo. ⁊ in. c. vt clericoꝝ. ſ. ti. i.
ſꝫ iõ dixit h̄ de ꝯſtitut̄l in ſacris q̄ꝛ alij nõ ita aſpe
re corriguntꝰ. ¶ 2⁹. nõ ꝙ cleric⁹ ex ꝯcubinatu nõ
ꝑuaꝰ bñficio incõtinẽti ſꝫ ꝑus dꝫ moneri. 2⁹. ſu-
ſpẽdi. 3⁹. ꝑuari. Sꝫ ꝯtrium tenuit tex. in. c. ex ꝑte
ade. de teſti. vbi ſine aliq̄ monitiõe cleric⁹ publi-
cus ꝯcubinari⁹ ꝑuaꝰ bñficio. ad idẽ. c. ſi auteꝫ. j.
eo. vbi nõ fit iſta ſuſpẽſio ſꝫ vide ibi glo. q̄re pu-
to ꝙ iſtud ſit arbitriũ. vtꝝ iudex velit a ꝑncipio
ipſũ ꝑuare bñficio vel ꝑus admonẽ vel etiã ſu-
ſpẽdere q̄ꝛ cũ iura in h̄ varie loquanꝰ vt patet ꝑ

to.hũc ti.optio daſ iudici vt in ſiñ dixi in.c.ij.ſ.
eo.ⷭ facit.d.c.ſi autẽ.in v.liceat.iũcta glo.ⷭ h bñ
nõ.nã p h reduco tibi ad ꝯcordiã iſta iura q̃ va⸗
rie loquunſ in mõ ꝓcedẽdi ꝯ ꝯcubinarios licet
eni oli ꝓpẽ ſcãdalũ cũ hoies cẽnt feruẽtes i fide
ꝓ ſimplici fornicatiõe cleric⁹ deponereſ.vt in.c
a multi.de eta.ⷭ q̃li.hodie autẽ nõ ita aſpe ꝓcedi
vt h ⷭ in.c.ſrnitar.l.xxxiiij.di.poterit ḡ iudex ſᵐ
facti circũſtãtias ⷭ locoꝝ ꝯſuetudinẽ icipẽ a pe⸗
na mitiori vl' ḡuiori.reliq̃ ſunt clara. In glo.ſup
v.ſuſpẽdat.l.ad fi.ex hac glo.habes vnã ſo.vt cõ
cubinari⁹ nõ notori⁹ nõ ſit a iure ſuſpẽſus.ſꝫ no
tori⁹ ſic ſiue ſit notori⁹ facti euidẽtia ſiue p ſnĩaꝫ
ⷭ nõ glo.in eo qđ dicit ꝙ notori⁹ nõ dr tolerat⁹
ſꝫ ꝯ hãc ſo.glo.facit.c.iij.ſ.eo.vbi loqſ de publi
co ꝯcubinario ⷭ mãdat illũ ſuſpẽdi ḡ nõ eſt ipſo
iure ſuſpenſus.Circa h danſ plures ſo.Inno ⷭ
Hoſti.p poſuerũt iſtã ſo.glo.2ᵃ.Inn.poſuit 2ᵃᵐ
ſo.vt tex.iſte ꝓcedat etiaꝫ circa miores ordines
ſꝫ ꝯria ꝓcedũt q̃ ad officiũ ſacerdotale.vult di⸗
cẽ ꝙ public⁹ ꝯcubinari⁹ ſuſpẽſus ẽ a iure reſpe
ctu officij ſacerdotalis tm̃.bñ facit.c.veſtra.j.eo.
ti.ſꝫ ab hoie ſit ſuſpẽſio ab oib⁹ alijs ordinibus.
ſꝫ h ſo.non placet Inno.q2 iura videntur inẽdi⸗
cẽ tali executiõem cuiuſlibꝫ ordis.lxxxi.di.ſi q.
xxxij.di.pter.3ᵃ ſo.ſᵐ eũ vt h.c.loq̃ſ i ſuſpecti ſꝫ
h ſo.nõ valet p.c.iij.ſ.eo.4ᵃ ſo.ſᵐ eũ ꝙ a iure ꝯcu
binari⁹ nõ ẽ directe ſuſpẽſus ſꝫ idirecte reſpectu
obiecti q2 p̃cipiſ alijs vt nõ audiãt diuina a tali
bus ſꝫ ab hoie dꝫ ſuſpẽdi directe.vel ſᵐ eũ licet
tales ſint ſuſpẽſi a iure nihilomin⁹ poſſũt ſuſpẽ⸗
di ab hoie ordie iudiciario ꝓcedẽte ⷭ põit tres
nõ.effect⁹ q̃ʒtũ ad ꝓpoſitũ inſ illã ſuſpẽſionẽ iu⸗
ris ⷭ hois.nã ꝯcubinari⁹ ſuſpẽſus a ſolo iure ſe
corrigẽdo nõ indiget abſolutiõe q̃ʒtũ ad h vt alij
poſſint licite audire diuĩa ab eo lꝫ ipẽ celebrare
licite nõ poſſit ſine diſpẽſatione ſupioris ex q̃ ei⁹
crimẽ nõ fuit notoriũ.ⷭ nõ h.nã in.c.venerabili.
de ſen.exc.l.ſentit ꝙ nulla diſpenſatio ſit neceſſa⸗
ria ſed põt dici.vt nõ.in.c.ſi.de tẽpo.or.Suſpen
ſus vo ab hoie nõ recupat officiũ ſuũ q̃ʒtuis pe⸗
niteat niſi gratioſe reſtituaſ.ad h.d.c.venerabi
li.2ᵃ oria q2 ſuſpẽſus a canone celebrãdo nõ effi
ciſ irregular.l.ſec⁹ in ſuſpenſo ab hoie.xi.q.iij.ſi
qs preſbr.h nõ placet.Hoſti.dĩc eni ꝙ ſuſpẽſus
a canone celebrãdo efficiſ irregular.l.qñ ſuſpen
ſio habuit originẽ a canone.vt ꝓbaſ in.c.i.de re
iudi.li.vi.ⷭ c.i.de ſen.exc.l.eo.li.ⷭ ſic trãſeũt doc
ſed tu oĩno vide Inno.in.c.ſi celebrat.de cle.ex.
mi.vbi pulchre declarat ſeipſũ.fateſ eni ibi ꝙ ſu
ſpẽſus a canone efficitur irregularis celebrãdo
qñ ſuſpẽſio habuit originẽ a canone.ſec⁹ vbi ca
nõ tm̃ approbat ſuſpẽſionẽ a deo factã nã q̃libꝫ
peccator ẽ ſuſpẽſus a deo ⷭ a canone p approba
tionẽ ⷭ talis nõ efficiſ irregularis q̃ſi ſentiat ibi
ꝙ notorie fornicari⁹ nõ ẽ ſuſpẽſus a canone ipo
nẽte penã ſꝫ a deo p̃ncipaliſ ⷭ a canone p appro
batõeꝫ ⷭ ẽ ſb̃tile dictũ.ⷭ dat aliũ intellectũ ad iu
ra h alle.p ꝯ.ſꝫ ipſemet in.c.de ſen.ex.li.vi.aper
tiſſime tenet ꝯriũ dicẽs ꝙ notorie fornicator ce⸗
lebrãdo efficiſ irregular.l.q2 ẽ ſuſpẽſus a iure p
.d.c.pter.dicã de h lati⁹ in.c.vr̃a.j.eo.vbi expli⸗
cabo totã mãm.3ᵃ oria ſᵐ Inno.ẽ ꝙ ſuſpẽſus a
canone nõ pdit bñficia nec p̃ueſ.ſec⁹ in ſuſpẽſo
ab hoie qđ nõ placet Hoſti.ⷭ bñ nã ſi fuiſſet ſu⸗
ſpẽſus nõ vacãt bñficia q2 ſuſpẽſio ſit ad tẽpus
ſꝫ Lin.poſuit h aliã ſo.ad ꝯria dicẽs ꝙ notori⁹
fornicator ẽ ſuſpẽſus a iure ſꝫ vt pena augẽſ po
teſt ſuſpẽdi ab hoie monitiõe p̃cedẽte ⷭ ita loq⸗
tur h.ⷭ qđ opeſ tũc 2ᵃ ſuſpẽſio dic vt nõ.i.c.ita
q̃rũdã.j.de iude.ⷭ h ſo.põt teneri itelligẽdo ꝙ
ſit ſuſpẽſ⁹ ipſo facto a iure.Hoſti.dĩc.c.iſtud lo
q in ſuſpẽſiõe a bñficio ⷭ ꝯria in ſuſpẽſiõe ab of
ficio.ſentit p h ꝙ ſuſpẽſus a bñficio nõ ſit ſuſpẽ
ſus ab officio qđ ẽ ꝯ nõ.in.cle.cupiẽtes.in v.nõ
nouã.de penis.ⷭ vr etiã hãc opi.ſeq Hoſti.do.
An.h dicit ꝙ nõ ẽ ſuſpẽſus a bñficio public⁹ cõ
cubinari⁹ vt h ſꝫ ab officio ſic ⷭ ſi celebrat effici⸗
tur irregular.l.ⷭ dicit h q̃ſi expſſum in.d.c.vt cle
ricoꝝ.v.ſi qs.ſ.ti.i.ſꝫ certe pᵐ dictũ nõ ꝓcedit p
c.pter.p̃alle.vbi dr vt nullã ptẽ recipiat ab eccle
ſia.vñ dicem⁹ ꝙ aut pariſ ẽ ſuſpẽſus ab officio ⷭ
bñficio aut ꝙ canõ loq̃tur ibi approbatiue.ⷭ ad
.c.vt clericoꝝ.dic ꝙ ex toto nõ ꝓbat nõ põt itel⸗
ligi de ſuſpẽſo ab hoie.patet q2 p̃ dixerat de pe⸗
na ꝯdigna iponẽda ab hoie.Et ex his hẽs mãꝫ
declaratã ad ptes dicã cõcluſionẽ in.c.veſtra.j.
eo.vbi meli⁹ cadit mã.

Uper eo Lr̃e a cleri⸗
co ꝯcubina⸗
rio ſuſpẽſo ſup abſolutiõe tacita facti
ſerie obtẽte ñ valẽt.h.d. Nõ p ꝙ abſolu⁹ obtẽ
ta p ſurreptiõeꝫ nõ valet. Sꝫ op.ꝯ tex.de.c.
ſup lr̃is.de Rp.vbi ꝓcediſ ſaltẽ ſᵐ iuris formaꝫ
qñ interuenit ſurreptio non malicioſa. So.dicũt
doc.illud ꝓcedẽ in lr̃is ipetratis ad lites ⷭ ſic ſu
p lr̃is ipetrat de iuſticia iſte h ipetrauit lr̃as gra
tioſas ſup abſolutiõe. Itẽ dic ꝙ h malicioſe fecẽ
q2 ſi dixiſſet ꝙ ꝓpẽ ꝯcubinatum fuerit ſuſpẽſus
nunq̃ꝫ obtinuiſſet abſolutiõeꝫ.

Sī autẽ Si clerici moniti nõ
dimittũt ꝯcubinas ſu
ſpẽdiſ a bñficiis ⷭ ſi ſe nõ corrigũt de
ponunſ.h.d.tria ſũt dicta q̃ patent. Nõ p ibi
ſiue iferiorib⁹ ꝙ etiã ꝯſtituti in miorib⁹ coguntſ
ad ꝯtinentiã.ſꝫ Io.an.intelligit de bñficiatis nã
nõ bñficiati nõ coguntſ ꝯtinere ſi nolũt.Ego mi
ror de hac additõe ſua ad iſtũ tex.nã tex.iſte nõ
loquiſ de ꝯtinẽtia ſꝫ ꝙ nõ poſſunt habẽ fornica
rias a qb⁹ abſtinẽ debẽt nedũ clerici in miorib⁹
ſꝫ etiam laici.vt.ſ.ti.i.c.vt clericoꝝ.xxxij.q.iiij.
nemo.fateor tñ ꝙ ꝯſtitus in minorib⁹ põt ꝯhere
mrĩmoᵐ.j.de cle.ꝯiu.p totũ. 2ᵒ nõ ibi liceat ꝙ
epũs nõ teneſ deponẽ clericũ ꝯcubinariũ.Sꝫ po
teſt alijs remedijs ⷭ mitioribus ꝓcedere ꝯ eũ.Il
lud eni qđ licet nõ p̃cipiſ.xxxij.q.vij.Aplũs.ⷭ l.
non quicqd.ff.de iudi.ⷭ c.ꝯſuluit.de offi.dele.ⷭ
facit iſtud bñ ad ea q̃ dixi in.c.ſicut.ſ.eo.vt ſit in
optiõe ſupioris ꝯ ꝯcubinarios exercẽ ḡuiorẽ vl
minorẽ vidictã ⷭ facit qđ nõ.h glo.ſi.qđ nõ.nam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

glo ħ opponit de illo.c.ſicut.
Veſtra Famoſum ē tñ,ppter
maꝫ intriſecã ipſiꝰ.tñ
ppt mãm extriſecã.ſ.notorij.ꝛ vtraqꝫ
ē multũ difficilis ꝛ piculoſa ꝛ inherēdo vbis lr̃e
h.o.in ſũma.A clerico fornicario q̃ꝫdiu tolerat᷑
nec hꝫ opis euidentiã licite audiunt᷑ diuina ꝛ p
cipiunt᷑ eccliaſtica ſacramēta,a notorio vo abſti
nēdũ ē nõ,ppter ſacramēti defectũ ſed ad ipſoꝝ
fornicatoꝝ emēdatiōeꝫ.ꝓ deciſa ꝯſultatio.2°.de
ciſa Ꝙnſio.2° ibi alicubi.q̃ ſbdiuidit᷑ ꝓ all᷑.p ꝛ ꝫ
2°.diſtingnit tres q̃litates criminis ibi ceteꝝ.3°.
diſtiguit animũ abſtinentꝭ.ibi itē aliud.4°.ꝛ vlti
mo ex oibus ꝓdictis ſolutꝭ.ꝯcludit ibi ſine dubi
tatōe ꝛc. ¶ Nõ ꝓ ibi alicubi dr̃ ꝛc.ꝛ ibi alibi legi
tur ꝛc.ꝙ licitũ eſt q̃nqꝫ facere allegatiões gene
rales.ſicut fecit ħ papa q gñalit᷑ allegat non alle
gãdo ꝓncipia tituloꝝ nec in quo loco ponant᷑ ſꝫ
gñaliter iure cauet᷑ ꝛc.ꝛ ſic etiã allegandũ eēt co
raꝫ papa q̃ꝛ cenſet᷑ oia iura habere in pectore.vt
i.c.i.de ꝯſti.li.vi.ꝛ idē põt facē ſcholarꝭ erga do
ctorē q gñalit᷑ allegat nõ allegãdo ꝓncipia.c.nec
in q̃ loco ponant᷑ ſꝫ gñalit᷑ iure cauet᷑.niſi eēt ali
q̃ diſpoſitio deuiãs a cõibꝰ regulis ſicut etiã fa
ciũt ſolēnes doc.int᷑ ſe.Et in effectu ꝯcludēdo di
cēdũ ita fore allegandũ vt allegãs intelligat᷑ ab
eo cũ q̃ loquit᷑.ꝛ de mã.vide ꝑ ſpe.i ti.de diſpu.
ꝛ alle.§.poſt ħ.v.in ſũma.ꝛ an iura ſint allegãda
i ꝯſilijs.vide ꝑ eũdeꝫ in ti.de reg.ꝯſi.§.i.ꝛ cõiter
dr̃ ꝙ in ꝯſilijs deciſiuis nõ ē neceſſe allegare iu
ra nec caꝫ i ſnĩa.vt in.c.ſicut.de re iudi.ſecꝰ in cõ
ſilio poſtulato a pte.rõ diuerſitatis.q̃ꝛ ꝓ caſu ap
pbata ē fides ꝯſultorꝭ.2°.caſu ei nõ credit᷑ ni
ſi q̃tenꝰ,pbat.q̃ꝛ interpretatio doctoris nõ ē neceſ
ſaria niſi inq̃ꝫtũ iure,pbat᷑.vt nõ.in.c.i.de poſtu.
ꝑla. 2°.nõ ibi nullꝰ audiat ꝛc.ꝙ vba impatiui
modi eqpollēt vbis ꝓceptiuis.nã ꝑ ħ vba ꝓcipit᷑
ꝙ nemo audiat ab his diuia.,pbatur in.c.ꝓter.
.xxxij.di.ſꝫ nunqd ħ ſit veꝝ gñalit᷑.vide ho.tex.
in cle.exiui.de v.ſig. ¶ 3°.nõ ex eodē v.nullꝰ.ꝛc.
ꝙ etiã,ppꝛij pꝛochiani ꝛ alij ꝓſbyteri debent ab
ſtinē ab officijs notorij fornicatoris.nã ħ ponit᷑
vbũ vniuerſale negatiuũ ꝛ q totũ dicit nil exclu
dit.xix.di.in memoria.Ex q̃ infero aliud ꝙ licet
excõicato poſſit auc̃te iurꝭ cõicare domeſtici.xi.
.q.iij.q̃m multos.ꝛ.c.int᷑.de ſen.excꝭ.a notorio
tñ fornicatore q̃ſqꝫ debet ſe abſtinē ꝛ nemo ex
cludit᷑ reſpectu diuinoꝝ ꝛ ſacramētoꝝ ab eo nõ
recipiēdoꝝ.ꝛ plꝰ ħ dicũt doc.ꝙ nõ ſolum alij de
bēt abſtinē a notorio fornicatore ſꝫ etiã ipſe ñ de
bet ſe immiſcē diuinis audiēdo ſeu pcipiēdo ſa
cramēta ab alijs.alle.c.ꝓter.xxxij.di.qd̃ bñ nõ.
ſꝫ iudicio meo illud.c.nõ,pbat ħ indiſtincte ſed
diſponit dũtaxat vt nõ debeat ꝑmanē in choro
cũ alijs clericꝭ.vñ nõ negat q̃n ſaltē tanq̃ꝫ q̃libet
laicꝰ ꝛ peccator poſſit audire diuia.nã regularit᷑
peccator nõ repellitur ab auditu diuinoꝝ niſi ſit
excõicatꝰ.ij.q.i.multi.ꝛ.xxi.di.cleros. ¶ 4°.nõ
ibi q̃ꝫtſcunqꝫ pollutꝰ.ꝙ ex pollutōe clericꝭ non
īficiunt᷑ aliq̃ mõ ipſa ſacramēta.rõ ē q̃ꝛ recipiũt

vi ꝛ vtutē imediate ab ipõ deo.nã dicebat aplꝰs
neqꝫ q plãtat ē aliqd neqꝫ q rigat ſꝫ q incremen
tũ dat ꝛ ipſe ē deꝰ.ꝛ dic plãtat.i.ꝓdicãdo grãꝫ.ri
gat.i.baptiꝫãdo.incremētũ dat.i.ꝓſtãdo grãm.
vt.ij.q.i.multi.vñ ſacramēta trãſeũt ꝑ manũ ſa
cerdotꝭ ſic tñſit aq̃ ſup canali lapideo.vñ nil ger
minat ſup lapide neqꝫ ꝯtaminat᷑.i.q.i.ſi fuerit.ꝛ
.d.c.multi.iura q̃ q̃ vident᷑ dicē ſacramenta pol
lui intelligo q̃ ad opi.vulgariũ vel q̃ꝫtũ ē in ipſo
malo miſtro.ſic intelligo.c.ſic populꝰ.i.q.i.cũ ſi.
¶ 5°.nõ ibi purgatoria cũctaꝝ ꝯtagionũ ꝛc.ꝙ cele
bratio miſſe ꝛ alia ſacramēta purgãt peccata.ꝛ
dic Ab.ꝙ tollũt venialia.vi.di.teſtamētũ.alij ꝙ
etiã mortalia de ꝯſe.di.ij.cũ oē.vide duas glo.
nõ.ꝯrias vnã.i.q.i.interrogo.q̃ dicit ꝙ dimittunt᷑
venalia.ꝛ ħ idē tenet glo.in ꝓhe.vi.ſup v.bñdi
ctiõeꝫ.aliã in.c.añ bñdictiõeꝫ.de ꝯſe.di.ij.q̃ dicit
alt᷑natiue tñ.ꝙ etiã mortalia remittunt᷑.Sed re
ducēdo ħ ad ꝯcor.dic ꝙ ſi qs ē ꝯtritꝰ ꝛ cõfeſſus
nõ tñ fuit recordatꝰ de certo peccato tũc illud di
mittit ſic itellige glo.ꝯriã.ſed vbi recordabat᷑ il
lud nõ dimittit᷑.fac qd̃ nõ.de pe.di.i.i ſũma.Itē
peccata alioꝝ audiētiũ dimittũtur data ꝯtritiōe
ꝑ celebratōeꝫ ſacerdotũ ſaltē q̃ ad penã.nam ſa
cerdotes dicũt᷑ ꝯmedē peccata populi.i.q.i.ipſi
ſacerdotes.ꝛ ħ vltimo mõ ſacramētũ celebratio
nis,pdeſt etiã mortuis.xiij.q.ij.aie defũctoꝝ.ꝛ
in.c.cũ marthe.in fi.de cele.miſ. 6°.nõ ex v.ce
teꝝ.tres q̃litates delicti.nã q̃ddã ē notoriũ q̃d
dã occultũ ꝛ q̃ddã pene occultũ ꝛ in q̃ differãt
int᷑ ſe.j.ſbijciã cũ glo. ¶ Nõ 7°.tria ex q̃bus in
ſurgit notoriũ.ꝓ ex ſnĩa.2°.ex ꝯfeſſiōe facta i iu
dicio.3°.ex opis euidētia q̃ nulla tgiuerſatiōe ce
lari põt. 8°.nõ licitũ abſtinē a q̃libet miniſtro
peccatore eo aio vt rubore ꝯfuſus inducatur ad
fructũ penitētie de q̃ tñ dic vt.j.latꝰ dicã. ¶ Vl
timo nõ ꝙ dicit᷑ qs tolerari q̃n non fuit ꝯdēnatꝰ
nec ꝯfeſſus nec hꝫ opis euidētiã.ꝛ nõ ꝙ nõ ſolũ
diuina nõ ſunt audiēda ab iſtis ſuſpēſis ſed nec
etiã alia eccliaſtica ſacramēta ſũt ab eis recipien
da.Et ꝑ illud vbũ a clericis ꝛ ꝓſbyterꝭ ꝛc.colli
git᷑ ꝙ non ſolũ inēdicit᷑ iſtis celebraꝰ miſſe ꝛ exe
cutio ordinis ſacerdotalis.ſꝫ etiam executio cu
iuſlibꝫ ordinis.vñ nõ poſſũt legē euãgelium vel
epłaꝫ.vt in.d.c.ꝓter.ꝛ ħ ſatꝭ innuit᷑.ex ꝓdictꝭ nõ
ē ſupficialit᷑ tex.in pluribꝰ declaratꝰ. ¶ Nũc ad de
claratōeꝫ materie intriſece,pſeq̃r duo ꝓncipalia
multũ vtilia.ꝓ ſpecifice circa iſtos ꝯcubinarios.
2°.gñaliter de q̃libet peccatore ꝓciſo vel nõ.ꝛ ꝓ
vt habeatur clare mã,pſequor ꝑ.v.q.breuiſſime
ꝯcludētes q̃m.ſ.in.c.ſicut recitaui multas opi.
Primo igit᷑ q̃ro nunqd clericꝰ fornicarꝰ ſit ſu
ſpēſus q̃ ad ſe.2° nunqd q̃ ad alios vt ſic alij pec
cēt audiēdo eũ.3°.nunqd ſuſpēſus ab officio.4°.
nunqd a bñficio.5°.nunqd celebrãdo efficiat᷑ ir
regularꝭ.Ad ꝓm dic ꝙ ſiue ſit notorꝰ ſiue occul
tus ſuſpēſus eſt q̃ ad ſe nec ē ſpeciale i eo ſꝫ idē
ē in q̃libꝫ clerico exiſtēte in mortali.nõ eñi debꝫ
exeq officiũ cũ ſit ꝑ peccatũ mortale a deo ſepa
ratus.vt,pbatur in.c.ſi.j.eo.ꝛ ħ ſuſpēſio,puenit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑncipalit̃ ab adã q꞉ imediate cũ peccauit ſepat⁹
fuit a gratia dei. xi. q. iij. illud. ꝛ c. audi deniqꝫ. p
Inno. in. c. ſi celebrat. de cle. ex. mi. vñ i pſal. odi
ui eccliã malignãtiũ ꝛc̃. Grauiſſime igit̃ peccat cle
ric⁹ celebrando dũ exiſtit in peccato mortali. de
ↄſe. di. ij. q̃tidie. ꝛ c. de hoie. de cele. miſ. Ad 2ᵃᵐ
. q. nũgd ſit ſuſpẽſus q̃ ad alios vt ſic alij peccẽt
audiẽdo eũ. dic ꝙ ſi ẽ occult⁹ ſeu tolerat⁹ mõ p̃-
dicto alij nõ peccãt q꞉ nõ ẽ ſuſpẽſus q̃ ad alios.
vt ꝓbat̃ h̃ ꝛ in. c. ſi. j. co. Si võ ẽ notori⁹ p ſniam
vel ↄfeſſionẽ ſpõte factã tũc nõ ẽ licitũ audire ta
lẽ ꝛ peccãt ↄ faciẽtes q꞉ veniũt ↄ ꝑceptũ eccl̃ie.
nõ ꝙ ſacramẽta nõ ſint vera in ſe ſꝫ ex ↄtẽptu ꝛ
ↄtumacia ꝛ iobediẽtia ſupioꝝ. vñ alibi dic̃ canõ
ꝙ bñdictiões taliũ clericoꝝ ↄuertunt̃ in maledi
ctiõem. lxxxi. di. ſi q. Sꝫ dubiũ ẽ in notorio no
torietate facti vt q꞉ hꝫ ↄcubinã publice in domo
nec fuit ↄdẽnat⁹ nec in iudicio cõfeſſus. ꝛ iſte eſt
paſſus piculoſus de q̃ ſepe fui interrogat⁹ ꝛ ſepe
ꝑcticabilis apud hoies timoratos ꝛ bõe ↄſcie q
multũ trepidant audire vel cũ ſcãdalo abſtinẽ a
talib⁹. ꝛ in h̃ ſũt ꝑncipalit̃ due opi. Quidã dicũt
ꝙ ſine aliq̃ monitiõe debẽt oẽs a talib⁹ abſtine-
re et vident̃ ſentire multi in. c. ſic̃. ſ. e. ꝛ in. c. ſi ce
lebrat. de cle. ex. mi. vñ Hoſti. h̃ Jo. an. ꝛ do. An
nõ reqrũt monitiõeꝫ ſꝫ Hu. Lau. ꝛ Archi. in. c.
null⁹. pall̃. ꝛ. d. c. ſi q. Jo. de lig. ꝛ do. Car. hic te
nẽt monitiõeꝫ necciaꝫ q꞉ ceſſante monitiõe nõ vi
det̃ ꝙ qs poſſit habẽ indubitatã ſciaꝫ de ↄcubi
natu cũ poſſit cleric⁹ habẽ excuſatiõeꝫ ꝛ fac. d. c.
ſi q. vbi dr̃ ꝙ ſi maluerint pſeuerare in peccato
oẽs abſtineant ꝛc̃. p illud v̄. ſi maluerint. vr̃ ꝙ ſit
op⁹ monitiõeꝫ ꝑmittẽ vt ſic appareat de ↄtẽptu
ꝛ volũtate ſua. ad idẽ faciũt iura ꝑcedẽtia q̃ cõi
ter vident̃ reqrẽ monitõeꝫ añ factũ. Cõſulenda
eẽt pᵃ opi. poſt factũ. 2ᵃ vt euitẽt peccatũ ꝛ poſ-
ſet dici ꝙ vtraqꝫ eaꝝ ſit vera ꝛ ꝙ nunq̃ꝫ icurrãt
peccatũ audiẽtes añ monitiõem, ꝑpt̃ varietates
opi. ad h̃ qd̃ nõ. glo. in. c. i. de poſtu. ꝑlat̃. li. vi. fac̃
. l. regula. ff. de iu. ꝛ fac. ig̃. ꝛ cũ hac opi. al̃s tñſiui
ſꝫ cogitaui ꝙ de iuris ſb̃tilitate poſſumus diſtin
guẽ ꝙ aut fornicatio ẽ ita notoria ꝙ nullã hꝫ du
bitatõeꝫ ſic̃ videm⁹ in plurib⁹ clericis q tenẽt ita
publice ↄcubinas ſicut vxores ꝛ publice nutriũt
filios ita ꝙ ipſi etiaꝫ nõ audẽt diffiteri ꝛ tũc cre-
do ꝙ oĩno ſit abſtinẽdũ ab eis ſine alia monitio
ne. ꝛ h̃ ꝓbat iſte tex. in fi. ibi nec hꝫ opis euidẽtiã
ꝛ mel⁹ in. c. ſe. vbi nulla fit mẽtio de admonitio
ne. ꝛ p h̃ glo. ibi nõ. in v̄. ibi nõ ex euidentia. ꝛ in
v̄. celari. ꝛ ſũt hec glo. nõ. ꝛ vide. ij. q. i. de manife
ſta. ꝛ glo. in. c. michael. de fi. pſby. q̃ ponit q̃lit̃ ꝓ-
bet̃ quẽ eẽ filiũ pſbri. Itẽ tex. vr̃ ꝓbare de dire-
cto in. d. c. null⁹. ꝛ. c. ꝑter. reqrunt eñi illa iura ſo
lã euidẽtiã facti nõ autẽ ꝙ expectẽt monitiõeꝫ a
ſupiore. Itẽ a ↄrio ſenſu ſeq̃ret̃ ꝙ nũq̃ꝫ fornica
tio vl̃ raro poſſet eẽ notoria. Si võ fornica᷑ nõ
hꝫ illã opis euidẽtiã ſꝫ põt ꝓbabilit̃ tergiuerſari
puta q꞉ ↄcubina habitat cũ mr̃e clerici dic̃ ipſaꝫ
eẽ pediſſequã mr̃is vel q̃d ſile ꝛ tũc ꝓcedit ↄria
opi. vt expectet̃ monitio ꝛ ei⁹ ↄtẽpt⁹ ꝛ hãc puto

eẽ mẽtẽ iuriũ. nõ ob. iura ꝑxi. ſ. alle. nã ibi exigi
tur monit᷑ ad aliũ effectũ vt multifarie dictũ fuit
in. d. c. ſicut. Circa 3ᵃᵐ. q. nũgd ſit ſuſpẽſus ab
officio. nec dicas hãc. q. eẽ ſolutã ex ꝑcedentib⁹
q꞉ vt dixi i. d. c. ſic̃. reſpectu alioꝝ. ſ. audiẽtiũ. iſta
ẽ ſuſpẽſio idirecta. nã lꝫ ꝑcipiat̃ vobis vt nõ au-
diatis T ituũ legẽtẽ. nõ p h̃ infert̃ ꝙ ille ſit ſuſpẽ
ſus a lectura. ꝛ iõ qdaꝫ volũt dicẽ vt nõ. Inno. i
. d. c. ſi celebrat. ꝙ fornicari⁹ etiã notori⁹ nõ ẽ di
recte ſuſpẽſus a iure ꝛ p h̃ inferebãt ad ſo. vlt̃. q.
ꝙ celebrãdo nõ efficit̃ irregular̃. q꞉ illam nũq̃ꝫ
qs incurrit niſi in caſib⁹ a iure expſſis. vt in. c. is
q. de ſen. exc̃. li. vi. et mouent̃ iſti q꞉ canõ nõ di-
rigit directe vba ſuſpẽſiua ad clericũ. ꝛ hãc opi.
tenuerũt mlti. vt dixi in. d. c. ſic̃. ꝛ ſpecifice Jo. de
lig. ꝛ do. Car. h̃. Sꝫ ego diſtiguerẽ, put. ſ. dixi i
ꝑcedẽti. q. ꝙ ſi hꝫ opis euidẽtiã indubitatã ẽ ta-
lis ſuſpẽſus directe a canone. ꝛ ꝓbo p. d. c. ꝑter.
vbi dic̃ tex. ex auctẽ. dei ꝛ btĩ Pe. ſibi interdicim⁹
vt miſſaꝫ nõ cãtet ꝛc̃. nõ. n. video int̃ h̃ vba dicaꝫ
ſuſpẽdo te ab officio ꝛ iſta intẽdico tibi officiũ ſꝫ
p pᵃ vba infligit̃ ſuſpẽſio adeo ꝙ celebrãs efficit̃
irregular̃. vt ꝓbat̃ clariſſime hodie in. c. i. de re
iudi. li. vi. ꝛ. c. i. de ſen. exc̃. co. li. g̃ ꝛ p iſta 2ᵃ vba
q꞉ nõ refert qd p eqpollẽtiã fiat. c. lꝫ ex q̃dã. de
teſti. facit. l. nõ poſſũt. ff. de legi. Ad idẽ vide tex
xxxij. di. veꝝ. vbi tales appellãt̃ ſuſpẽſi ſeu ꝑciſi
ab eccl̃ia ſec⁹ autẽ vbi ceſſat talis opis euidẽtia
ꝛ p h̃ ſoluit̃ fi. q. ſ. an celebrãdo icurrat irregula
ritatẽ. Ad 4ᵃᵐ. q. nũgd ſit ſuſpẽſus a beneficio.
Hoſt. ꝛ do. An. tenuerũt ꝙ nõ. ſ. eo. ſic̃. vt ibi di
xi. Sꝫ ego diſtiguerẽ mõ ꝑdicto vt vbi detur ta
lis idubitata ſcia ſit inflicta ſuſpẽſio a bñficio. et
vr̃ clare ꝓbari in tex. ꝛ glo. in. d. c. ꝑter. Itẽ facit
q꞉ ſuſpẽſus ab officio, ꝑpt̃ graue crimẽ eſt ſuſpẽ
ſus p ↄſequẽs a bñficio. vt nõ. doc. in. c. a crapu
la. ſ. ti. i. vide ho. glo. in cle. cupiẽtes. de penis. in
v̄. nõ nouã. ꝓbat̃ rõe. bñficiũ ẽ ſeq̃la officij. vñ ſi
nõ põt dicẽ officiũ ex culpa ſua non debet ꝑcipe
bñficiũ. c. fi. de Rep. li. vi. ꝛ. c. paſtoralis. in fi. ſ. de
appel. nec ob. iura. ſ. alle. q꞉ loquũt̃ de ſuſpẽſiõe
hois ꝛ qñ male fuat̃ de facto ſuſpẽſio iuri. man
dat̃ ibi ſnia hois. Quo ad 2ᵐ ꝑncipale nũgd ſit
abſtinẽdũ a diuinis ſeu ſacramẽtis alioꝝ pecca-
toꝝ ſeu in crimie adiacẽtiũ ꝛ de hoc aliqd tãgũt
doc. h̃ ꝛ multũ ↄfuſe ꝛ vide Inno. ꝛ Hoſti. in. c.
p tuas. de ſimo. ꝛ oĩno in. c. i. de ſciſmatic̃. ꝛ ali-
qd in. c. fr̃nitat̃. de hẽti. Sꝫ ↄclude breuit̃ ꝛ cla
re p tria mẽbra. qdã eñi ꝑpt̃ crimẽ ſunt ſuſpẽſi ſi
ne ꝑciſi ab hoie vt excõicati depoſiti vel ſuſpẽſi
ab officio. qdã eñi ſunt ꝑciſe a canone nõ a iudi
ce. qdam võ iacẽt in peccato ſꝫ nõ repiunt̃ ꝑciſi
nec ab hoie nec a canone. ꝑ caſu dic ꝙ non ẽ lici
tũ ab eis recipe aliq̃ ſacramẽta nec audire diuia
q꞉ nõ poſſũt dici tolerati ex q̃ iudex ſniaꝫ ſpecifi
cã in eos tulit vt h̃. ꝛ. ix. q. i. c. i. ꝛ. ij. vide Inno. i
. c. q̃liter. ꝛ qñ. el. ij. de accu. vbi nõ. dicit ꝙ ſcl̃ de
poſit⁹ a iudice nõ põt ãplius dici tolerat⁹ poſſꝫ
tñ dubitari nũgd ſacramẽtũ baptiſmatis in ne-
ceſſitatib⁹ poſſit recipi a talib⁹ ꝛ poti⁹ inclinarẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ſnīaꝫ affirmatiuā.nā ꝛ ab hꝛ̄tico licite qͦs recipit h̄ ſacramētū in neceſſitate.vide bo.tex.in rōe eiꝰ.xxxij.di.§.verū.zͦ caſu etiam ꝙ qñ ſūt ꝑciſi a canone.diſtingue aut factū ē occultū aut notorium.ſi notoriū nō licꝫ a talibꝰ ꝑcipē aliq̄ ſacramēta.ar.h̄.ꝛ.d.§.verū. puto ꝙ h̄ fallit in ſacramēto baptiſmatꝭ ꝛ in ſacramēto corporis xp̄i vt in neceſſitate liceat a talibꝰ iſta recipe ſicut dꝛ̄ de fornicarijs ꝛ ſimoniacis in ordīe.vt in.d.§.verū.ꝛ q̄re potiꝰ ꝑmittant̄ iſta ſacramēta q̄ꝫ alia.vide bonā glo.in.d.§.verū. Si vͦo factū ē occultū ſentiūt doc.h̄ ꝙ ī ſacramētis neceſſarijs n̄ ſit abſtinēdū ab eis ſꝫ ī volūtarijs licite poſſumus abſtinē dūmō euitet̄ ſcādalū ꝗnimo debemꝰ abſtiere ī iſtꝭ volūtarijs.ar.vi.q.ij.ſi tm̄.ꝛ.c.placuit.ꝛ vide Inno.in.d.c.i.de ſciſma.ꝛ ibi fuit ī ſinglꝭ.op.ꝙ talis occultꝰ q̄uis nō habeat executiōeꝫ ordinis.nihilominꝰ.n.trāſfert in aliū ꝯferēdo ſibi ordineꝫ ꝓpt̄ cōeꝫ opī.ꝛ publicā vtilitatē ſic̄ in ſīlī dicimꝰ in.l.barbariꝰ.ff.de offi.ꝓto.multi tm̄ in h̄ ꝫ.vt nō.in.c.nihil.de electꝭ.ꝛ in c.vitatꝭ.de do.ꝛ ꝯtu.ꝛ.i.q.i.in ſūma. ꝛ nūq̄d excōicatū occultū quē poſſuꝫ ꝓbare excōicatū debeā euitare maxīe ſi ē ꝑlatꝰ meꝰ.vide nō.p Inno.in.d.c.i.ꝛ p eūdē in.c.cū nō ab hoīe.de ſen.excō. Ultio caſu qñ ꝑciſio nō eſt facta a iudice vꝪ a canone.ſentiūt doc.h̄ ꝙ poſſumꝰ ſine ſcādalo abſtinē a ſacramētis volūtarijs nō tm̄ peccamꝰ nō abſtinēdo.qꝛ nō ſunt ſuſpēſi q̄ ad nos.vt in.c.fi.j.eo. Et q̄ ſūt ſacramēta volūtaria ꝛ q̄ neceſſaria vide bo.glo.i.c.veniēs de trāſac. ꝛ vtrū eccl̄ia liget peccata oīno occulta ſeu peccatores delinquētes occulte dic ꝙ ſic.vide glo.nō.in cle.i.de here.in.v.incurrāt q̄ſi.iu fi.ſꝫ in h̄ fi.caſu do. An.diſtiguit ꝙ vbi peccatū ē notoriū nō ē licitū ab eis audire diuia vel ꝑcipe ſacramēta.qꝛ oē peccatū notoriū ītdic̄ offiᵐ ſine diſpēſatiōe.vt ī.c.fi.de tēpo.or. Adduc̄ ꝛ alias rōes n̄ ꝯcludētes iudicio meo.vn̄ ſimplꝛ̄ ībereo ꝑme ꝯcluſiōi.ꝛ dico tex.eē in.c.fi.j.eo.nā ibi ſe reſtrigit ad peccatū fornicatiōis notorium.ꝛ idē fac̄ tex.in.d.c.nullꝰ.nā op.ſua eſſet vera ſi dixiſſꝫ canō nullꝰ audiat miſſaꝫ illiꝰ quē ī dubitant̄ ſcit in peccato iacē ꝛ nō poſuiſſꝫ ſpālitatē ī fornicario. Ad ideꝫ.d.§.verū.nec ob.c.fi.de tēpo.or.qꝛ fatet̄ ꝙ ipſe ꝗuit̄ peccat celebrādo ſed nō alij audiēdo ſic̄ patet in ſīlī in.c.fi.j.eo.ꝛ p h̄ habes expeditā māꝫ ītrīſecā huiꝰ.c.ꝛ ad p̄dicta reduc oēs glo.h̄ poſitas q̄ multū ḡnalit̄ locute ſūt pret̄ glo.in v.notoriā.q̄ attigit aliā māꝫ extrīſecā a.c.cū q̄ dicemꝰ aliq̄d de notorio ſalteꝫ ꝓ intellectu t̄minoꝝ. In glo.in v.notoriū.in fi.de hac mā notorij.vide ſatꝭ p ſpe.in ti.de noto.cri.ꝛ bo.glo.iūcto tex.ij.q.i.manifeſta.ꝛ.c.de manifeſta.ꝛ per Hoſti.ī ſūma.eo.ti.§.fi.aliq̄d p Cy.C.de accu.ea q̄dē.ꝛ ex dictꭍ huius glo.nō pōt haberi certa doctrina nec ꝓpter ꝓlixitatē talis materie pōt legēdo facilit̄ explicari.ſꝫ ꝓ noticia glo.ꝛ t̄minoꝝ īſtabimꝰ circa aliq̄.p̄ declarādo t̄minos.zͦ.q̄not hominū ſcia req̄rat̄ ad īducēdū notoriū.3ͦ.q̄uo ꝓbet̄.4ͦ.vtrū exigat̄ ordo iurꝭ.5ͦ.vtrū exigat̄ ꝓbatio ꝛ ꝓcedā ꝯcluſiue. ¶ Ad pͥᵐ aduertēdum ꝙ habemꝰ duo extrema.ſ.ſciaꝫ ꝛ neſciaꝫ. Neſcire ē ꝓſus igrare ita ꝙ nulla ibi cadat credulitas vt nō.ff.de iu.ꝛ fac.ig.ſup Rica p Bar.in.l.admonēdi.ff.de iureiurꭍ.fac̄ qͦd nō.glo.in.c.ij.de teſta.li.vi. Scia vͦo pōt haberi duplex.p̄ in his q̄ ſūt alicuiꝰ artꭍ ſeu ſcie.ꝛ in his ſcire ē rē p cāꝫ cognoſcē.vt dic̄ phs.ꝛ fac̄.l.ſcire leges.ff.de leg.ꝛ c.itelligētia.j.de v.ſig.hꝛ̄ zͦ.in his q̄ ſūt alicuius ſcī.vt dicimur q̄d ſcire qñ ad noticiā illiꝰ ꝑuenimus p aliquē ſenſū corporeuꝫ vtputa ſcio ꝙ habes caputiū in capite.h̄ enī ſcio qꝛ dep̄hēdo per ſenſū viſus.ꝛ h̄ ſcia req̄rit̄ ī teſte.iiij.q.ix.teſtes ꝛ.l.teſtium.C.de teſti.ad hāc ſciaꝫ iudex nō pōt adduci niſi ī actu ꝯtinuo vel qñ res geſta ē corā eo tāq̄ꝫ corā iudice. In actibꝰ vͦo trāſeūtibꝰ ſeu in momētaneis iudex nō hꝫ talem ſciaꝫ ſꝫ ex varijs ꝯiecturꭍ.ꝛ varijs ꝓbationū gradibꝰ adducitur ad credulitatē q̄ tenet mediū int̄ ſciam ꝛ neſciaꝫ ꝛ ad habēdū ſciaꝫ ſeu iſtā credulitatē habemus vt dixi multos gradꝰ ꝓbationis ꝛ diuerſa vocabula.nā qñq̄ꝫ factū ē occultū qñq̄ꝫ pene occultū qñq̄ꝫ publicū qñq̄ꝫ dꝛ̄ manifeſtū qñq̄ꝫ euidēs. Itē fama rumor odiū arᵐ ſuſpitio opi.credulitas p̄ſūptio notoriū ꝛ ſi. Occultū ꝓp̄e dꝛ̄ ſicut ē qͦd ꝓbari nō pōt.vn̄ dei iudicio reliquitur.xxxij.di.erubeſcāt.vi.q.i.ſi oīa.fac̄.l.duo ſūt titij.ff.de teſta.tute. Pene occultū dꝛ̄ id qͦd ꝓbari pōt ſꝫ cū difficꝪtate.vn̄ dictio pene diminuit ſicut dictio q̄ſi.vt in.c.cū dilecta.de ꝯfir.vti. Publicū vͦo ē nomē ḡnale ꝛ qñq̄ꝫ verificat̄ in notorio ꝛ qñq̄ꝫ ī fama.vn̄ notoriū pōt dici publicum ſic ꝛ h̄ qͦd ꝯſtat p famā vt ē tex.j.eo.c.ſe.ꝛ idē q̄ſi dic de manifeſto.nā manifeſtū multiplꝛ̄ capit̄ in iure qñq̄ꝫ manifeſtū ē q̄d notoriū facti ꝑmanentꭍ.vt ꝓbat̄.ij.q.i.manifeſta.ꝛ.c.de manifeſta.qñq̄ꝫ ſumit̄ ꝓ notorio facti trāſeūtꭍ ꝛ nō redeūtꭍ.iij.q.v.qꝛ ſuſpecti.qñq̄ꝫ ꝛ ꝓp̄e ē ſpēs de p ſe differēs a notorio ꝛ hꝫ ſe in minꝰ q̄ꝫ notoriū.nā ꝓp̄e manifeſtū ē publica ſeu famoſa inſinuatio ex certo auctore ꝛ ex certꭍ cauſ̄ ꝓueniens.ꝛ differt manifeſtū a fama.qꝛ fama qñq̄ꝫ ꝓcedit ex certo auctore.qñq̄ꝫ etiā ē fallax nō ſic manifeſtuꝫ.pōt eniꝫ ꝓbari ſꝫ nō ita clare apud alios ſic̄ notoriū. Fama vͦo ſolet deſcribi ꝓut dꝛ̄ in glo.ꝙ ē illeſe maieſtatꭍ ſeu dignitatꭍ ſtatꝰ vita ꝛ moribꝰ ꝯprobatꝰ ſꝫ iſte deſcribit tm̄ bonā famā nō malā q̄ tm̄ pōt ita ſe habē ad malū ſic̄ ad bonū.vn̄ appellatur q̄s famoſus latro.l.capitaliuꝫ.§.famoſos.ff.de penis.ꝛ in.c.ex ꝑte ade.de teſti.vbi raptores vocant̄ nobiles.ꝓp̄e autē deſcribēdo famā ī genere ſuo.dic ꝙ ē cōis locuͦ.ex veriſilibꝰ ꝯiecturꭍ ſurgēs.ꝛ dixi nō.ex veriſilibꝰ qꝛ alꝭ ꝓp̄e nō eſt fama ſaltē q̄ ad iurꭍ effectū ſꝫ ſūt vane voces populi de q̄ p̄le p Bar.in.l.de minore.§.tormēta.ff.de q̄ſtio.ꝛ glo.et doc.in.c.īq̄ſitiōis.et.c.cū oporteat.de accu. Rumor vͦo in minꝰ ſe hꝫ q̄ꝫ fama.vide bo.glo.iuncto tex.in.c.ſup eo.de eo q̄ cog.ꝯſan.vxo.et.xxxv.q.vi.ſi duo. Iudiciū ꝓp̄ie ē nōbile ſignū alicuiꝰ dicti rei ſeu facti qͦd ſubijcit̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

neceſſitati ꝓbādi ꝛ largo mō arᵐ pōt dici indici
uꝫ. ꝛ vide in.c.foꝯ.de v̄.ſig.nā tot poſſūt eē in/
dicia ꝛ ita vegētia ꝙ inducerēt iudicē ad credu
litatē ꝛ ſufficerēt ad ferēdā ſnīaꝫ etiā in crimiāli
bus.l.idicia.C.de rei vē.l.ſciāt cūcti. C.de ꝓbati.
.c.afferte.de p̄ſūp.ꝛ vide qȯ dixi in.c.3°.loco.de
ꝓba.ꝛ idē dic de ſiā. Sꝫ veniam⁹ ad notoriū qȯ
ſm glo.ē triplex.ſ.iurꝭ facti ꝛ p̄ſūptiōis.notoriū
vō iurꝭ pōt ſic deſcribi ꝙ ē ſpōtanea ꝯfeſſio cla/
ra ꝓbatio iuſta ꝛ idubitata diffinitio ꝛ irreuoca
bilis.ꝛ declara dꝛ eni ſpōtanea ꝯfeſſio q̄ ex ſpō
tanea ꝯfeſſiōe in iure facta oriꝛ notoriū vt i iſto
tex. Itē ex clara ꝛ idubitata ꝓbatione etiā oriꝛ
notoriū.vt in.c.cū oli.de v̄.ſig. Itē ex diffinitiōe
ſeu ſnīa nec pōt apl'⁹ retractari vt h̄ ꝛ.c.fi.ꝛ.c.cū
inf.de re iudi.nā res iudicata ꝓ vītate accipiꝛ.l.
res iudicata.ff.de re iudi. ꝛ.l.igenuū.ff. de ſtatu
ho.ꝛ.d.c.cū inf.ꝛ dꝛ notoriū iuris ex duplici cā
vel q̄ in iure oriꝛ.i.ex his q̄ in iudicio fiūt vl' ex
eo q̄ iurꝭ artificio iduciꝛ. ¶ Et h̄ reſpectu dili/
genꝛ aduerte ꝛ notoriū qȯ glo.appellat p̄ſūptio
nis pōt dici notoriū iurꝭ.nā artificio iurꝭ iduciꝛ
ꝛ tūc ſufficerꝫ facē diſtictōēꝫ bimēbrē ſic dꝫ eſſe
q̄libet bona diſtictio.nā q̄ddā ē notoriū iurꝭ q̄d
dā facti. Notoriū iuris pōt dici duplex q̄ddam
oriꝛ ex his q̄ agūꝛ in iudicio.q̄ddā vō ex actib⁹
extraiudicialib⁹ q̄n ius vehemenꝛ aliqd p̄ſumit vt i
filiatiōe ꝓbāda.nam ex ꝯiecturis a iure iductꝭ fi
liatio dꝛ notoria tūc dic ꝙ notoriū iuris ſeu p̄ſū
ptiōis ē iuris euidētia vehemenꝛ p̄ſūpta. Noto
riū facti vario mō diffiniꝛ ſꝫ ſuffic̄ ponere duas
diffinitiōes ſeu deſcriptiōes.pᵃ ꝙ ē crimē vel fa
ctū cui⁹ teſtis popul⁹ ē ꝛ ſilat⁹ loc⁹ nō eſt.vt nō.
Archi.ij.q.i.de manifeſta.ꝛ vide bo.tex.in.c.cū
dilect⁹.j.de pur.cano.2ᵃ.mō diffiniꝛ ꝙ ē clara et
famoſa locutio ex euidētia rei ſurgēs q̄ tgiuer/
ſatiōe aliq̄ celari nō pōt.ꝓbaꝛ in.c.ſe.ꝛ in.c.eui/
dētia.de accu. Et h̄ notoriū facti ē triplex.nā q̄d
dā ē notoriū facti ꝑmanentꝭ vt ꝙ pallaciū dn̄oꝝ
ſit in platea ꝛ h̄ ꝓpe dꝫ dici notoriū q̄ſi res nō oī
bus volētib⁹ inſpicē.ꝓ h̄ auc.q ſeꝛ.C. q̄n ꝛ q̄n
in.ꝛ.d.c.euidētia.vn̄ dic tex.in.d.auc.ꝙ vox pre
conis q̄ ē trāſitoria nō trāſit in notoriū q̄ pau/
cis noteſcit.ſꝫ edicta ſic q̄ habēt actū ꝑmanētēꝫ
2ᵐ ē notoriū facti trāſeūtꝭ ꝛ nō redeūtꝭ.vt ſi i cō
ſpectu ppl̄i aliqs fuit occiſ⁹.nā pōt dici notoriuꝫ
tūc nō autē ꝙ ſit notoriū nūc ꝛ ſic itelligo qȯ di/
xi de voce p̄conis.3ᵐ ē notorium facti itꝑpellati
exᵐ in eo q ē parat⁹ ſemꝑ ad mutuādū h̄ vſurꝭ
nā nō ſemꝑ mutuat ſꝫ itꝑpellati lꝫ poſſet dici ha
bē actū ꝯtinuū reſpectu aptitudinis ſꝫ nō act⁹ ꝛ
h̄ ſufficiāt q̄ ad pᵐ. habes eni ex p̄dictis tminos
declaratos ꝛ ex q̄b⁹ iudex adduciꝛ q̄nq̄ꝫ ad ve
rā ſciāꝫ q̄nq̄ꝫ ad credulitatē q̄ ſuffic̄ ad ferendā
ſnīaꝫ. ¶ Venio ad 2ᵐ.ſ.ꝙ hoīuꝫ ſcia regriꝛ ad
iducēdū notoriū facti ꝛ in hoc varia dicūꝛ.vide
glo nō.in.c.de manifeſta.iūcto tex.ij.q.i.que dic
ſuffic̄ ſciaꝫ.x.hoīum. ſꝫ itelligo illā glo. ꝓut ibi
nō.nā opoꝫ ꝙ deꝛ ſcia toti⁹ vicinie vl' maioris
ꝑtꝭ ita ꝙ nō ſint min⁹.x.vn̄ i loco vbi nō ſūt.x.ꝑ

ſone n̄ pōt oriri notoriū ꝛ ꝙ ſufficiat ſcia vicinie
ꝛ ꝙ nō regraꝛ ſcia toti⁹ ppl̄i.vide bo.tex.in.d.
.c.cū dilect⁹.de pur.cano.dic tn̄ h̄ Cal.ꝛ bn̄ ꝙ di
ſcret⁹ iudex ex varijs circūſtantijs ex qualitate
act⁹ loci ꝛ tp̄is arbitraꝛ factū eē notoriū vel nō.
ꝛ cōiꝛ dꝛ ꝙ ex trib⁹ cauſaꝛ notoriū ex hoīuꝫ ſcia
ꝛ loci ꝛ tp̄is q̄litate.nā opoꝛtēt ꝙ nō fiat deno/
cte: neq̄ꝫ i loco ſecreto nec paucis ſciētib⁹ ſꝫ ꝙ in
publico ꝛ patēti loco. Itē de dic ne hoīes de fa
cili decipiāꝛ. Itē ꝙ in p̄ntia plurimoꝝ vt p̄dixi
ſꝫ vt dixi diſcret⁹ iudex habebit oīa ꝑſcrutari di
ligēt.nā etiā de nocte ita poſſent adhiberi lumi/
na vt poſſit haberi idubitata ſcia act⁹.ꝛ idē dic
de ſi. Ad 3ᵐ q̄liter notoriū dico ꝙ duo teſtes ſuf
ficiūt ſicut ad ꝓbādū famā.vn̄ licꝫ duo nō ſuffici
unt ad cauſandū notoriū ſufficiūt tn̄ duo ad ip/
ſū ꝓbādū.q̄ in ore duoꝝ vel triū ſtat oē vbū de
q̄ vide glo.in.§.q̄n.ij.q.i. ꝛ qȯ nō glo.i.l.iij.ff.de
teſti. Circa 4ᵐ videlꝫ nūqd in notorio regratur
ordo iurꝭ.dic ꝯcluſiue ꝙ in notorio p̄ſūpto vt q̄
agiꝛ de ꝯſanguinitate ꝓbāda ſuaꝛ ordo iurꝭ.ſꝫ
ibi ē ſpūale q̄ ex ꝓbabilib⁹ ꝯiecturꝭ ꝓbaꝛ factuꝫ
notoriū. In notorio vō facti nō regriꝛ vſq̄ꝫ q̄q̄ꝫ
ordo iurꝭ.ſꝫ cōiꝛ dꝛ ꝙ regraꝛ citatio. Itē ſcia vt
in.c.ad nr̄aꝫ.de iureiurꝭ.ꝛ in.c.manifeſta.ij.q.i.ꝛ
poſſunt in h̄ multa allegari ꝓ ꝛ ꝯ.ſꝫ vide qȯ dixi
de citatiōe in.c.cū oli.de re.iudi.vbicūq̄ꝫ eni fa/
ctū ita notoriū ꝙ certū ē abſenti nullaꝫ defenſio
nē ꝯpetē tūc non ē neceſſaria cita°.q̄ illa fit vt ſe
defendat ꝛ ſic itellige tex.in.d.c.cū oliꝫ.ꝛ.l.ij.ff.
de admi.re.ad ciui.ꝑti.ꝛ.c.venerabilē.de electꝭ.
q̄nq̄ꝫ pōt cōpetē aliq̄ defenſio qȯ ē q̄ſi regulare
ꝛ tūc regriꝛ citatio al's nō valebit ſnīa ꝛ itelligo
tex.in.c.fi.iūcto.c.i.de offi.dele.li.vi.ꝛ in.cle.pa/
ſtoralis.de re iudi. De ſnīa vō dic h̄ Cal.ꝙ req
riꝛ ſꝫ nō cū ſolēnitate ſolita.ꝛ ſic itellige Inno.i
.c.ex pte.de v̄.ſig. ꝛ ꝙ regraꝛ aliq̄lis ſnīa.vꝛ tex
n.l.ſi ꝯfeſſ⁹.ff.de cuſto.ꝛ exhi.re.ꝛ.ij.q.i.nos in
quēq̄ꝫ.litꝭ vō ꝯteſtatio ꝛ ali⁹ ordo iudiciari⁹ ſo/
lēnitatē reſpiciēs neceſſario nō ē obſuand⁹.ꝓ q̄
vide bo.tex.in cle.paſtoralis.de re iudi. Ad vl
timū nūqd regraꝛ ꝓbatio dic ꝙ in notorijs facti
ꝑmanentis nullo ꝓbatio regriꝛ.vt in.c.ſe.ꝛ in.c.
euidētia.de accu. In notorio iurꝭ regriꝛ ꝓbatio
ſi negaret.vn̄ ſi nego ſnīaꝫ latā ꝯ me debꝫ ꝓbari
ple.vt in.c.ſic.de re iudi. Idē dic in notorio pre/
ſūpto.vt in.c.ꝑ tuas.de ꝓba. In notorio facti iꝑ
pellati regriꝛ ꝓbatio lꝫ nō multū plena.vt in.c.
in dioceſi.de vſur. In notorio facti trāſeūtꝭ re
griꝛ ꝓbatio plena ꝛ ē valde vtile ꝙ iudex a p̄nci
pio declaret factū eē notoriū de q̄ vide tex.cum
glo.in v̄.declarato.in.d.cle.paſtoralis.ꝛ h̄ ſuffici
ant ꝓ curſu lectiōis.nā pleniſſime pōt mā exami
nari ꝛ videri in locis.ſ.alle.

Tua nos Si fornica⁹ cleri
ci ē ita publica ꝙ
trāſit in notoriū nec accuſator nec teſtꝭ
neceſſari⁹ ē ſꝫ ſi ē public⁹ ꝑ ſolā famā nō ſuffici/
unt ad ꝯdēnatiōēꝫ ſola teſtimonia.i. teſtiū dicta
nō iuratoꝝ ſed ſi ex h̄ oriret ſcādalum iduciꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

purga. in q̄ deficiēs canonice punit̄.h.d. Cōis
diuiſio.ꝛ ibi nos. ¶ p̄ nō ꝙ publicū pōt ſe habē
ad notoriū ꝛ ad famā nā q̄nq̄ƺ dr̄ aliqd publicū
id qd̄ ē notoriū q̄nq̄ƺ id qd̄ ē in h̄ iſtū tex.ꝓpt in
terptatiōes faciēdas i ſtatut̄ ꝛ i alijs diſpoſitiō
bus.vt dixi.s̄.c.ꝓxi. ¶ Nō .2. tex.aptū ꝙ ꝯcu
binatꝰ pōt eē notorꝰ ex euidētia rei ſine aliquā
monitōe p̄cedēte ꝛ pōt iudex ꝓcedē ad penā im
ponēdā ſine accuſatiōe ꝛ ſine teſte. ¶ 3. nō h̄ li
mitatiōeƺ ad id qd̄ dr̄ ꝑ negatiōeƺ rē effici dubi
am.l.iij.C.qbꝰ ad li.ꝓcla.nō li.nā nō ꝓcedit illō
i notorio facti ꝑmanēti ꝛ fac̄ qd̄ nō.i.l.pꝰ rē iudi
catā.ff.de trāſac.ꝛ bo.tex.i.c.ſup eo.de teſ.cogē.
¶ 4. nō ꝙ nō ex q̄libet p̄ſūptiōe ſeu ſuſpitiōe or
ta ꝯ aliquē pōt idici purga. ſƺ oƺ eē talis q̄ gn̄et
ſcādalū ꝛ nō memini alibi ita bo.tex. nā mlta iu
ra videt̄ inuē ꝯriū.vt i.c.ex pte.de offi.or.ꝛ in.c.
int̄.de pur.cano.ꝛ vide bo.tex.ij.q.v.oibꝰ.ſƺ dic
vt plē de h̄ dixi in.c.q̄lit̄ ꝛ q̄n.ij.de accu.ſed tene
mēti iſtū tex.ad p̄dicta. ¶ 5. nō iſtum tex.i alio
valde ſingularit̄ ꝙ queādmodū deficiēs in pur
gatiōe punit̄ vt ꝯuictꝰ ita ꝛ ꝯtumax i purgatiōe
aſſumēda vt pƺ ibi noluerit vl̄ defecerit ⁊c̄.nā in
h̄ alibi ſūt opi.vt nō.in.c.excōicamꝰ.de hē.ꝛ in.c
int̄ dilectos.ꝛ.c.pe.de pur.ca.plē tāgo in.c.vita
tis.de do.ꝛ ꝯtu.facit qd̄ le.ꝛ nō.iij.q.ix. decerni
mus.ꝛ pōt etiā h̄ ſumi bona p̄ctica ꝓcedēdi ꝯ cle
ricos ſuſpectos cū crimia probari nō poſſūt.
Ultio ex fi.nō iudicē poſſe punire clericū ꝯcubi
nariū vſq̄ƺ eo ꝙ ipƺ admonuerit ſƺ grōſe poſſi t
ꝑmittē monitiōeƺ ꝛ ſic itelligas.c.s̄.ꝓx.alle.
In glo.in v̄.nō ex euidētia.nō bn̄ iſtā glo.ꝛ idē
nō glo.in.c.manifeſta.ij.q.i. nō tn̄ puto ſimplicit̄
iſtā glo.ꝓcedē ſƺ reſtrigo eam ad tex.qn̄ tot ſūt
ꝯiecture ꝙ ē giuerſatōi locꝰ nō ē.nā tractat eā pu
blice vt ꝯcubinā nec ſbeſt aliq̄ excuſa. obfuſcās
p̄ſūptiōeƺ iur̄.maxie ſi hƺ filios ex ea.ꝓbāt eni
notorie incōtinētiā p̄ſnā.lxxxij.di. ꝓpoſuiſti. in
pn̄.ꝛ vide aliū bo.tex.q dic̄ ꝙ filꝰ ē arm̄ incōtinē
tie p̄ſne ābulās ſup trā.xxvij.di.ꝑuſq̄ƺ.ſecꝰ autē
crederē vbi poſſit ſbeſſe excuſa.vtputa qꝛ habƺ
mr̄eƺ i domo ꝛ eā dic̄ pediſſequam mr̄is.nā tūc
fornica. nō ē notoria ſƺ ꝯ̄uabis ꝯ talē.c.i.ꝛ.ij.s̄.e.
In glo.ſup v̄.teſtimonijs.in fi.aduerte qꝛ teſti
moniū pōt dici duplex.p̄ dictū teſtiū nō iuratoꝝ
nā illi ꝓp̄e nō ſūt teſtes.vt i.c.tuis.de teſti.2. pōt
dici dictū illiꝰ q depōit de auditu alieno ꝛ nō de
eo qd̄ ipſe dep̄hendit ꝓp̄o ſenſu.iſte ꝓp̄e etiā nō
ē teſti.vt dic̄ glo.nō.in.l.ij.§.idem labeo.ff.de aq̄
plu.ar.ꝛ ꝓbat̄ h̄ ſm̄ iſtū itellectū.teſtis.n.hƺ de
ponē de eo qd̄ ipſe ꝑcepit ſenſu ꝓp̄o vt h̄ ꝛ in.l.
teſtiū.C.de teſti.ꝛ.iij.q.ix.teſtes.⁊c̄. Abbas.

A Nobis Breue ē.vn̄ nō ſū
mo. ¶ Nō ibi mu
lierculas ꝙ mulieres vil̄ ꝯditōis nūcu
pāt̄ diminutie ad denōn̄m ꝙ pcc̄ƺ diminuit de aīa
ꝛ de corpe famā ꝛ de alijs corpi adherētibꝰ.fac̄
xxxiiij.di.viduā. ¶ 2. nō ꝙ int̄ ꝯſanguineos nō
ē p̄ſumēda ſiniſtra ſuſpitio incōtinētie. vt i.c. cū
i iuuētute.de p̄ſūp.ē eni int̄ ꝯſanguineos q̄dda3

nāle fedꝰ ꝓp̄t ꝓximitatē ſanguinis. ¶ Ultio nō
ꝙ iura āti q̄ q̄ ꝑmittebāt ꝯſanguineas habitare
cū clericl̄ nō ſūt correcta ꝑ.c.i.s̄.e.h̄ patet qꝛ hoc
emanauit pꝰ.c.i.in q̄ p̄mittit̄ talis cohabita. ꝛ in
telligo.c.ꝓut plē dixi in.d.c.ꝛ pōdera bn̄ tex. ꝙ
i ꝯſanguineis nō req̄rit̄ ſenectꝰ. vn̄ ſi al̄s ſūt bo
ne fame ꝛ ꝯditiōis licita vr̄ cohita. de q̄ in.d.c.i.

Q Ueſitū Clericꝰ ꝯcubiari
us i officijs vitā
dus nō ē niſi ſit notorꝰ.h.d. cōis diui
ſio.ꝛ ibi vez. ¶ p̄ nō ibi ꝑuſq̄ƺ penituerit a ꝯrio
ſenſu ꝙ clericꝰ ſuſpēſus a iure ꝓp̄t notoriā forni
catiōeƺ icōtinēti pꝰ p̄niaƺ recupat executiōeƺ of
ficij q̄ ad alios vt ſic alij licite poſſint eiꝰ officiuƺ
audire.ꝛ h̄ idē voluit Inno.in.c.ſic̄.s̄.eo. an aūt
q̄ ad ſe idigeat diſpēſatiōe qꝛ peccatū fuit noto
riū. Inno.i.d.c.ſic̄.ſentit ꝙ ſic.ſƺ aliud ſentit in.c
venerabili.de ſen.excl̄.ſed dic vt legit̄ ꝛ nō.in.c
fi.de tēpo.or. ¶ 2. nō ibi officiū.ſƺ nō ſolū miſ
ſā ſƺ officiū nullū audire debemꝰ a notorio forni
catore.xxvi.di.p̄ter. ¶ 3. nō vnā regulā ad quā
ſemꝑ all̄.iſte tex. ꝙ ꝑ peccato mortali qlibƺ ē ſu
ſpēſus q̄ ad ſe ꝛ dr̄ ſuſpēſus qꝛ nō oƺ cū pecca
to exeq̄ aliquē ordinē ꝛ maxie attingē ſacramē
tū eucbariſtie.qd autē de exn̄ti i peccato veniali
vide glo.ꝛ Archi.vi.di.teſtamentū.qd̄ nō. ¶ 4.
nō ꝙ notorꝰ fornicator ē ſuſpenſꝰ q̄ ad ſe ꝛ q̄ ad
alios ꝛ nō ꝙ tex.vtit̄ v̄bo ſuſpēſus nec ḡ ipſe li
cite celebrat nec eū licite alij audiūt. ¶ 5. nō ibi
niſi peccatū huiuſmōi ꝙ ꝑ alio peccato notorio
regularit̄ clericꝰ nō ē ſuſpēſus q̄ ad alios. nā cū
.s̄.dixiſſƺ reſpectu ſuſpēſiōis ꝓp̄e de q̄libƺ pecca
to. Nūc v̄o cū tractauit de ſuſpēſiōe q̄ ad alios
reſtrixit ſe ad peccatū fornicatōis vt pƺ h̄ ibi hu
iuſmōi regularit̄ ḡ a clerico notorio crimioſo nō
ē neceſſe recedē q̄ƺdiu ab eccl̄ia p̄ciſus nō fuerit
vide glo.xv.q.fi.c.fi.ꝛ i.c.cū nō liceat.de p̄ſcrip.
ꝛ.c.nonne.viij.q.iiij.ꝓbat̄ in.c.p̄ter.xxxij.di.ar
guēdo ꝑ locuƺ a ſpāli. ¶ Ultio nō tres modos
qbꝰ etiā ꝯcubinatꝰ pōt effici notorꝰ.ſ.ꝑ ſn̄iam ꝑ
ꝯfeſſionē ꝛ ꝑ euidētiā rei q̄ ē giuerſatōe aliq̄ ce
lari nō pōt.ꝛ ꝓbat iſte tex. in fi. aptiſſime ſn̄iam
quā tenui in.c.vr̄a.s̄.eo.vt ad euitādū tales ꝯcu
binarios nō req̄rit̄ admoni. dūmō res ſit ita eui
dēs ꝙ nulla ē giuerſatōe poſſit celari.nā ſi regre
ret̄ admoni. ibi inueniret actꝰ iudicialis ꝛ ſic ꝑ
p̄e notoriū non oriret̄ ex euidētia rei ſƺ potiꝰ ex
p̄ſūptiōe qꝛ noluit parē monitiōi ꝛ ſic potiꝰ eſſet
q̄ddā notoriū iur̄ q̄ƺ facti qꝛ iur̄ artificio eēt in
ductū.Et pōdera qꝛ tex.iſte nullā fac̄ mētiōeƺ q̄
ad caſū nr̄ƺ de notorio qd̄ orit̄ ex ꝓbatiōe clara
ꝛ iuridica cū tn̄ ex ea etiā inducat̄ notoriū qn̄ ni
hil pōt oppōi ꝯ talē ꝓbatiōeƺ vtputa qꝛ ꝯcluſuƺ
ē in eā.vt i.c.cū oli.de v̄.ſig.ꝛ nō.do.de rota de
ci.ccciij.ꝛ forte iō qꝛ ſic non forte orit̄ idubitata
fornica. ꝛ expectāda ē ſn̄ia q̄ de ꝓxio ferēda eſt
In glo.i. ibi i aliq̄ loco poſſūt celebrare.ſupple
alta ꝛ clara voce ſƺ ſbmiſſa voce et clauſ ianuis
hodie licite celebrat̄ in loco i t̄dicto.de q̄ dic vt
hr̄ in.c.fi.de ſen.ex.li.vi. In glo.fi.ibi nō debƺ in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

officijs euitari ītelligē h̄ vt p̄ſ̄e dixi in.c.vſ̄a.ē.e.

De clericis ꝯiugatꝭ Rūca.

Supꝰ viſū ē de clericoꝝ ꝛ mulieꝝ cohabitatiõe illicita. reſtat vidē merito de coꝝ cohabitatiõe licita vꝉ ſic. Quia q̄n̄qꝫ clerici habitāt cū mulieribus ſine figura mr̄imonij. q̄n̄qꝫ vō ꝯtcto mr̄imonio. iō cū in p̄cedēti Rūca fuerit viſū de pͣ cohabitatione an ꝛ q̄n̄ ſit licita. merito ſbijcit̄ de zͣ ꝛ maxīe qꝛ poterat dubitari nūq̄d clerici ꝯiugati poſſint tenē bn̄ficia ꝛ gaudē p̄uilegio clericali. Sꝫ op. ꝯ Rūcā de ſupfluitate. nā habemꝰ hūc tractatū expeditū in 4º. li. i ti. q cle. vꝉ vo. ma. ꝯ. poſ. Sol. fm̄ Jo. an. q ibi p̄ncipalr̄ t̄ctat̄ de validitate mr̄imonij p clericū ꝯtcti. h̄ vō p̄ncipaliter tractat̄ vtꝝ clerici ꝯiugati poſſūt tenē bn̄fͣ vꝉ n̄. Jtē an gaudeāt p̄uilegio clīcali ꝛ an teneāt̄ deferre tõſurā ꝛ īcidēt tractat̄ de validitate mr̄imonij.

Si quis clericoꝝ Mr̄imoniū ꝯtcū p clericum ꝯſtitutū in ſacrꝭ nō tenꝫ ſecꝰ ī miorībꝰ ſꝫ tūc cogit̄ dimittē bn̄fīm. h. d. duo ſūt dicta. zm̄ ibi ſꝫ ſi. ¶ p̄ nō q ſacer ordo īpedit ꝛ dirimit mr̄imoīm ꝯhēdū. idē fac̄ pfeſſio facta tacite vꝉ expſſe in aliq̄ de religiõibus approbatꝭ ꝛ vtrūqꝫ pbat̄ clare ī.c.i. de vo. li. vi. ¶ Et nō q ſacri ordies dicūt̄ ſbdiaconatꝰ ꝛ ſupiores. olī tn̄ ſbdiaconatꝰ ī p̄mitia eccl̄ia nō erat ſacer ordo. ſed poſtea p ꝯſtitutõeꝫ idē fuit ſtatutū ī eo qd̄ ī diaconatu. vt ī.c. miramur. de ſer. nō or. ꝛ.c. a multꝭ de eta. ꝛ q̄li. ꝛ dicūt̄ iſti ſacri ordies p excellētiā nā oēs ordies ſūt ſacri. vt nō. glo. xxxij. di. ī ſumma. ſꝫ iſti dicūt̄ ſacri qꝛ magis p̄ticipāt de ſacramēto corpis xp̄i ꝛ trāſferūt ordiatos ī ſortē dn̄i vt nō liceat āplꝰ retrocedē. vt ī.c. ex eo. de elec. li. vi. ¶ zº nō q dictio. j. q̄n̄qꝫ excludit vn̄ dr̄ qs .j. ſbdiaconatū q̄n̄ adhuc nō ē pmotꝰ ad ſbdiaconatū. Et ex h̄ poſſꝫ argui ad ſtatuta punictia certa delicta ꝯmiſſa. j. xxx. ānos. vt nō ꝯphēdāt eos q ſūt in. xxx. āno cū ſtatutū ſit p̄eale ꝛ reſtrigēdū. putarē tn̄ ꝯtrīū de ꝓpa ſignificatione vocabuli ſꝫ largo mō pōt ſumi mō p̄dicto vt h̄. ꝛ hec larga intp̄tatͦ ē fiēda ad penā euitādā qꝛ fauores debēt āpliari ꝛ odia reſtrigi. vt ī regula odia. de re. iurꝭ. li. vi. l. cū q̄dā. ff. de lib. ꝛ poſt. ¶ ꝫº nō quē ꝯpelli ad agēdū p̄niaꝫ. nā quēadmoᷓ peccatū ē publicū ita ꝛ p̄nia dꝫ eē publica. ad h̄.c.i. de ſpō. ꝛ vide qd̄ nō. xxvi. q. vi. c. ſi. vbi vide de mā. Jn glo. i. ibi vacare intelligūt̄ ipſo iure. nō bn̄ glo. q p ꝯtcū mr̄imonij vacāt ipſo iure bn̄fͣ clerici ꝯiugati nō q̄ ē opꝰ renūciatiõe vꝉ p̄uatõe ſꝫ de facto ſpoliabūt̄. Et circa h̄ aduerte. nā tex. iſte ꝛ ſiles loquūt̄ de ducētibꝰ vxorē ꝛ qꝛ appellatõe vxorꝭ q̄n̄qꝫ veit deſpōſata ꝛ t̄ducta ī domū cū q̄ ē matrimoīm ꝯſūmatū. xxvij. q. ij. genuit. pbat̄ ex verbis euāgelij nō lꝫ hoī dimittē vxorē ſuaꝫ q̄cūqꝫ ex cā excepta cā fornicatõis ꝛ tn̄ licitū ē dimittē p īgreſſū religiõis mr̄imoꝰ nō ꝯſūmato. c. ex publico. de ꝯuer. ꝯiu. Sꝫ vxor nūcupatur illa cū q̄ mr̄imoīm ē ꝯſūmatū. vt dic̄ tex. in. d.c. ex publico. Q̄n̄qꝫ appellat̄ vxor ea cū q̄ mr̄imoīm ē ꝯtcū īteueniēte dūtaxat ꝯſenſu de p̄ñti. vt ī.c. cū īitiatur xxvij. q. ij. ꝛ.c. ſi. de ſpō. duoꝝ. Q̄n̄qꝫ ſpōſa de futuro venit appellatõe vxorꝭ. vt. l. non ſine. C. de bo. q̄ lib. ꝛ fac̄ qd̄ nō glo. ī.c. ꝛ ſi xp̄s. de iureiurꝭ. ī. v. nō admittat. iō dubitat̄ q̄lit̄ appellat̄ vxor in mā n̄ra vt ſic vacēt bn̄fͣ ipſo facto. Jo. an. ꝛ cōit̄ doc. dicūt q p ꝯtcum ſpōſalioꝝ de futuro nō vacāt bn̄ficia ipſo facto. ar. l. ea q̄. ff. ad munici. vbi dr̄ q ea q̄ tn̄ ꝯtxit ſpōſalia de futuro n̄ mutauit domiciliū. Jtē quēadmoᷓ p adeptiõeꝫ ſcd̄i bn̄ficij nō vacat pm̄ niſi ſit pl̄e trāſlatꝰ ad zm̄. vt ī.c. cū ī cūctꝭ. de elec. ꝛ ī.c. ꝯmiſſa. eo. ti. li. vi. ita nec p ꝯtractū ſpōſalioꝝ cum adhuc nō ſit pl̄e trāſlatꝰ. ꝛ idē tenēt dn̄i de rota. decī. xxi. Jtē ꝓpe ſpōſa nō ē vxor ſꝫ ꝓmiſſa. vn̄ dr̄ a ſpondeo ſpōdes. vt nō. ſup Rūca de ſpōſa. ꝛ fac̄. xxx. q. v. nr̄ates. p ꝯtcū vō mr̄imonij p vba de p̄ñti vacāt ipſo facto etiā copula nō īteueniēte qꝛ exercuit actū oīno ꝯtrīū clericatui ꝛ illa vō vxor eſt nec dꝫ habē vxorem carnalē ꝛ ſp̄ualē. vr̄ eni p actū ꝯtrīū renūciaſſe bn̄ficio ꝛ habē illud p delicto. ar.c. ex trāſmiſſa. de renū. ꝛ.c. cū renūciat̄. xxxij. q. i. ¶ Sꝫ dubitat̄ q̄d ſi ſpōſa de p̄ñti ītrauit mōaſteriū āq̄ꝫ eēt cognita. tenēt doc. q bn̄ficiū non recupat cleric᷒ qꝛ ſeꝉ vacauit p ꝯtcū mr̄imonij ꝛ bn̄ loquūt̄. opꝰ. n. eſt noua collatiõe. nā ius ſeꝉ extictū āplꝰ nō reuiuiſcit lꝫ ceſſet cā extinguēs. vij. q. i. q̄ꝫ piculoſū. de ꝯſe. di. iiij. q̄ris. ¶ Jn ea. glo. ibi ꝛ hodie nō tenet dic vt ibi nō. glo. nā ibi poſſūt illa iura itelligi vt habeāt aliq̄d ab eccl̄ia ī ſtipēdiū nō ī titulū ꝛ ſic etiā poſſent hodie ſuari illa iura vbi ꝯiugati eſſent valde paupes ꝛ bōe ꝯditiõis. Jn glo. fi. ibi ꝛ p̄uādi ſūt bn̄ficijs. pondera bn̄. glo. ſentit. n. q ſi ꝯſtitutꝰ ī ſacris de facto ꝯhit mr̄imoīm p̄uādus ꝓpt̄ delictū bn̄ficijs ſuis ꝛ ſentit q opꝰ ē p̄uatione. ſ. p ſententiaꝫ. ꝛ ſic q nō vacāt ipſo iure ſicut q̄n̄ tenuit mr̄imoīm. Jo. an. tenet q ipſo iure vacāt ne iſti ſint meliorꝭ ꝯditõis q illicite ꝯxerūt q̄ꝫ hi q licite. c. eū q. de p̄bē. li. vi. ꝛ.c. nup. de biga. ſꝫ ipſemet. Jo. an. aliud ſentit ī.c. Johānes. j. e. vbi latꝰ attigit hūc articulū. ibi. n. lꝫ p multa vba cōcludit tria. q̄n̄qꝫ eni mr̄imoīm nō tenꝫ ex defectu ꝯſenſꝰ vt qꝛ cleric᷒ erat furioſꝰ ꝛ bn̄ficia n̄ vacāt ꝛ h̄ clariſſimū qꝛ nō peccauit. q̄n̄qꝫ nō tenuit ex defectu etatꝭ ſpōſe vꝉ ſpōſi ꝛ idē qꝛ iſta ſūt potꝰ ſpōſalia de futuro. c. i. de ſpō. li. vi. q̄n̄qꝫ mr̄imoniū nō tenuit ꝓpt̄ ordinē ſacꝝ. ꝛ h̄ cāu dic̄ q p̄uādus ē bn̄ficijs ſuis p ſn̄īam niſi cū eo diſpēſet̄ ꝛ pōt fm̄ eū ep̄s diſpēſare. ar.c. ſane. ij. j. e. niſi ꝯtxiſſet de facto bigamiā. vt ī.c. nup. de biga. ꝛ ſic ibi tenet opi. huꝰ glo. ꝛ adde nō. p Bar. brix. i. q. q̄ incipit cleric᷒ q̄dā. vbi ꝯcludit q ſi cleric᷒ ꝯtxiſſet cū ꝯſanguinea pdit bn̄ficia qꝛ q̄ꝫtū ī ea fuit mr̄imoniū ꝯtxit. Rn̄det ipſe q ibi ex alio defectu nō tenuit mr̄imoīm. ſ. ꝓpt̄ ꝯſanguinitatē. vn̄ cleric᷒ in miorībꝰ ibi voluit oīo mutare vitā. Sꝫ ī caſu noſtro cleric᷒ ī ſacrꝭ nō potuit velle mutare vitam. Et ex his elicit̄ q ſi cleric᷒ ī miorībꝰ egit ꝯhere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf